திருப் பூ வண மடாதிபதி, சத சாஸ்திர கர்த்தா,

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் இயற்றியன.

1.	விசார சாகரம். வசநம். ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு ரூ.	2—4
2.	வேதாந்த பதார்த்த மஞ்ஜூஷா. வசநம். ,,	2—8
3.	கதா சரித் சாகரம். வசநம். சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு	2—4
4.	நைஷ்க் கர்ம்ய சித்தி. வசநம். ,,	0—8
5.	வியாச தாத்பரிய நிர்ணயம். வசநம். ,,	0—8
6.	வேதாந்த சித்தாந்த முக்தாவலி. வசநம். ,,	0—8
7.	வேதாந்த பரிபாஷை. வசநம். ,,	0—7
8.	ஸ்வாராஜ்ய சித்தி. வசநம். ,,	0—4
9.	மண்டல பிராஹ்மண உபநிஷத்-ராஜயோக பாஷ்யம். ,,	0—4
10.	ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்-சங்கர பாஷ்யம். வசநம். ,,	0—4
11.	வேதாந்த சஞ்ஞா. வசநம். ,,	0—2
12.	ஹரி மீடே-ஹரி தத்வ முக்தாவலி. வசநம். ,,	0-12
13.	நாநா ஜீவ வாதக்கட்டளை-சத்யார்த்தப் பிரகாசிகை உரை	2—0
14.	கீதா சாரத் தாலாட்டு - லகு சந்திரிகை உரை.	2—0
15.	மகாராஜத் துறவு - மகப்பிரசாதினி உரை.	2—0
16.	சீடாசாரம் - பால போதினி உரை.	0—8

ஓம்.

பரப் பிரஹ்மணே நம:

சம்ஸ்கிருதத்தில்

ஸ்ரீ வியாச பகவான் அருளிச் செய்த

(பரமார்த்த தரிசநம்)

பகவற் கீதை.

இது

சேம நகர், ஸ்ரீ பட்டஞு ரவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

திருப் பூ வண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று

தலைப்புக் கவி —

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதியோடு,

மதுரை

ராஜேஸ்வரி பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காபிரைட்] 1953. [விலை ரூபா. 1-4-0

முக வுரை.

உலக மாந்தர் உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டு, ஸ்ரீ வியாச பகவான் தர்ம புத்திரர் முதலியவர்களின் சரிதத்தை பாரதம் எனப் பெயர் புனைந்து ஒரு லக்ஷம் சுலோகத்தில் பதினெட்டுப் பர்வமாக இயற்றினர். அதன்கண் யுத்த சமயத்தில், கிருஷ்ண அர்ஜ்ஜுன சம்வாத மாக எழு நூறு சுலோகத்தில் பதினெட்டு அத்தியாயத்தில் பகவற் கீதை என ஒரு நூல் தோன்றிற்று. அது கர்மம் - பக்தி - ஞானங்களைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. அந்தப் பகவற் கீதையின்கண் உபநிஷத் மந்திரங்கள் நேராகவும், சில எழுத்துக்கள் மாற்றப்பட்டும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால், இதனை வேதம் என்றும், உபநிஷத் என்றும், ஸ்மிருதி என்றும், அலங்கரித்துக் கூறுகின்றனர்.

இதனைச் சேமநகர் பட்டரவர்கள் எழு நூறு சுலோகங்களையும் தமிழில் 545 செய்யுளில் மொழி பெயர்த்தனர்,

இத் தமிழ் கவிக்கு, அருணசல முதலியார் என்பவர் ஓர் உரையும், சிதம்பரம் — பொன்னம்பல ஞாந தேசிக ஸ்வாமிகள் அவர்கள் கூடார்த்த தீபிகை என ஓர் உரையும், இயற்றியிருக்கின்றார்கள்.

இக் கவியை மட்டும் படிப்பவர்கட்கு உபகாரமாக, டபிள் கிரௌன் 1—32 பேஜ் சைசில் சிறிதாக பாக்கட்டில் வைத்துக் கொள்ளும்படி யாக அச்சிட்டிருக்கின்றோம்.

சம்ஸ்கிருத எழு நூறு சுலோகத்திற்கு பதப் பொருளும் எழுதி ஆங் காங்கு தமிழ்க் கவியையும், உரையையும், இணைத்து ஒன்றாக ஓர் புத்தகம் அச்சிடுகின்றோம். படிப்பவர்கட்கு இரு பாஷை அறிவும் ஒருங்கே உணர உபகாரமாகும் பொருட்டு விரைவில் வெளிவரும்.

திருப்பூவணம், வேதாந்த மடம்.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ பகவற் கீதை

கவி **545**-க்குத் தலைப்புக் கவி-**8**.

பதினான்கு சீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

1. **எய்-பாயி ரம்-சோகம்** ஐவ-மன் விண்-உன்-புண் போர்-வீம கங்கை அன்றி, எய்-மேல்-வஞ் ஆர்-வைய தரு-ஒன்ற யாவர்-விள தாவி-தீ தறு-வாய் ஓதல், இய்-அரச ஆன-கொற் குல-தடு-வா ரா-மின்-கொல் முப்பது-சாங் கியம றப தாம், இவ்-ஆயா ஒவ்-மாற்ற தவர்-ஆத உஞ்சே-மன் நெய்-பின்னை சாவ அன்ன, பிய்-மாயு பொன்-அன்ன இவ்-சீத மண்-வையா யான்-அழி-இல் ஊறு நில்லா, பீறி-உரு எல்-வீவர் செறி-ஒருவ தித-செய்தி ஆவ-அன் இன்று துற்ற, அய்-கதுவி அரி-தெளி-புண் நவை-குளமு அறி-விடல தரு-பேதை தலை-இவ் அறிவி, ஆமை-குறை ஆதல்-எரி வேண்டல்-அடுத் தல்-ஆறு யாதொருபொ நீரின் யான்-பின்.

2. **பின்-மூன்ற வது-கருமம்** அலை-நன்றே ஆதி-ஒரு வரு-புலன தேவர் செயல்வ, பேர்-மற்ற உளவாமு இதனா-கண் ஆதலால் பெரிய

வர்ப என்-செ யல்-மெய், கன்-என்பா பண்டு
செய அஞ்சு-புல தடு-மாய தீம-எவ் வகை-நெ
ருப்பை, காதலால் ஆற்று-மேல் இருபதா ரும்-
பின்-நான் காலதே சம்ப்ர தாயம், சென்-நற்ற
எவம-கரு தரு-நல்ல ஞாநமா சொல்லார்-சா
வாது இவ்வ, செய லாலும் உய்யும்ப ஒடு-செயன்
மேல்-ஆவ தென்-எண்-அ டங்கு பெற்ற, தோன்-
விட்டு பிரமமா அறிவ-உந் திய-தேடி மிகமேனி
இன்ன இப்ப, தொன்மை-விழி அதனுல்வ எறி
யா-தீ தற்-சொல்ல அறியாமை முப்ப தொன்றே.

3. ஒன்றைந்தா வதுஞாந கருமம் - பூத்
தருளியொரு கருமநன் துறவு பெருமை, ஒரு-
வினைமு கவைதரும் காணும்-யா ரெவ்வினையும்
உடன்-அன்ப இவ்வ அறிவி, நன்றேஞா னம்-
இகம் உடம்பு-மெய் யறி-காவல் அஞ்சுபொறி
சாதி புரியும், நாடு-பத் தோன்பதே ஆறவ தாம்
யோகம் யோகம்-செய் மேவி உய்வ, என்-
புன்மை தான-இற பாடும்ப கைம்மாறி தலையாமி
ஒக்கு தலையும், எண்டி - துயில் இப்பரிசு யா
தொன்றி வஞ்சர்வேல் போகமாய் வாங்கி தேறு,
முன்-இழியா யாவனெரு இடரான எல்லாவு

இவ்வ-வெய் என்று யோகம், மையல்-பொய்
யோக-சிற கொண்-அனைய நீடு-எல் லா-இருவ
முப்ப தேழே.

4. எழாவ தாம்-மாயா ரூபம்-உய் மாயு-மண்
கண்-வேத திரி-ஆன் மூன்-மைக், இவ்வ-ஊ ழா-
செல்வம் இன்ன-ஒ தரு-விரிய மற்றயா வன்-அ
ளித்த, ஈழ்-சிந்தை தானந்த மருவு-போ னவை-
வியக் எறி-தேடும் இருப தைந்தாம், எட்டாவ
தாம் எழுவி ஞ-அடைய ஆய-விரி அந்த-எஞ்
இந்த நல்ல, ஆழ்-எல்-மரு யாதொன்-அஞ்
ஒதல்-இப் செய்-நெறி-எப் அங்கி-வ தம்பதி
னெட்டு, ஆர்-ஒன்ப தாவது மாயாவி காரம்-ஈர்
அறை-அழி யாரு முன்-என், ஞாழ்-ஈண் விலங்-
ஊர்வ அறிவினல் கால-வே தம்-ஆயில் எல்லா
தாங்கி, ஞாநமா மின் - தேவ போத - எப்
பொருள்-ஊனே வணி-மின்-இரு பத்து மூன்றே.

5. பத்தாவ துவி-பூதி அரி-தேவ புத்-எனை-
இப் நிர-மற்ற பேத எல்-மெய், பருகா-இ றந்த
வென் ஒதிற்பெ சந்திரா மலை-பெருமு சித்த
படைகள், வித்-வருண னும்-பொரா மிக்க-

பெண் கல்-கண்ண இரும்பு-பல இருப தாரும்,
விசுவரூ பம் - பதினொ ராவதாம் சுருள்-தெரியா
எண்-மரு-என் அங்கு எய்வ, வத்-அவ்வ மண்-
தேவ கண்களும் இந்தவுரு என்று-வலம் நில-
வணங்க, வானடைய தஞ்சமிவ் நூற்றுவர் ஓத-
ஒளி என்ற-இறம் இவ்வ ஞாந, எத்-கையும்
ஆதி-எய் என்-தேவ நீதிவே சாயைபோல் எறு
யாத, என்னு-உண் உண்டாய அறி-பண்-என்
தேவ-இப் கண்ட-நாற் பத்து மூன்றும்.

6. ஆம்பனிரண் டாம்பக்தி எய-மன் உரை-
கார யாவர்-மெய் அத்தி இருவ, ஆர்-உலக
ஒன்றி-இகழ் பன்னிரண் டே-பன்மூன் றுவது
க்ஷேத்தி ரக்ஞ, ஓம்விடம் உட-மன்ன மற்றி-
எப் பொருளி-கா தலில்-இற்றி மான பெற்ற,
ஒருபெரும் முன்-ஆதி காணும்பு பூத-அரு ஆன-
எள் ஓதி நண்ணி, ஈம்-இவ்வு உண்ப-இப் படி-
செறியு இருமையும் போவ-கெடு ஒத்து உணர்-
உன், இர-ஓரின் முப்பத்தொன் றும்பன்னொன்
காவது குணதீதம் செல்-நல் இன்ன, தாம்-மூத
இந்த-என் சத்து-பற் ஓது-குறி உரை-வாழு

ஒத்து தக்க, தக்கசத் அரு-சத்து உட-கண்-வாய்
தொழில்-மான இப்ப-ஒழி இருபான் மூன்றே.

7. ஏ-பதினேழ் தாவ(து)பிர பஞ்சம்-சா யை-
வேர்-இவ் ஊழ்-கரு-மற் றிப்-கண் நெறியால்,
ஏர்-கனவு மந்திர-துன் குட-பூக்க மின்-இந்தி
மூர்(து)-தின்-நல் அசைவி மருவு, ஆப-மொழி
இவை-இந்த வேத-கண இருபத்தைந் தாம்-
பன்னொ ருவ(து)தேவ, அசுரசம் பத்து-மற தெய்-
அஞ்சு மறை-இருவ தீமை-என் விரும்ப நிறைவி,
பாப-இற இப்-இனம் தொட-விய-மன் மற்-இவ்-
ஒரு காதல்-கூ ஆதல் மூவேழ், பதினேழா வது
குணவி காரம்-உண் வேத-யா வர்-சாத்து அட-
உண் சத்து, மூப-இப் ஆசி-செய நூற்-தீக்கு
தீர்த்த-தெளி தலை-தீத்த வசையி பேதை, முன்-
கொண்-வா யா-ஒப்ப ஓமென்கின் ஓமென்று
காதல்-இரு பத்தைந் தாங்காண்.

8. காண்-பதினெட் டாவது-சங் க்ஷேபம்-ஏ
கம்-சன்னி காமமென் தீங்கி ஞாந, கார்-என்ன
நித்த-மெய் யாதி-யாக் இன்ன-ஓங் இரு-வாக்-இவ்

யாவன் அறிவு, சாண்-ஆன்ற நன்ருய்-ஊ னப்-வீதல் குலே-பற்று வினே-நினே மனமெர் ஈணம், தருமம்பா பாவ-மனம் பண்-துன்பம் பொரு-தொடரு இந்தவியற் கறைசெய் தலைமை, ஆண-உழுதொ தீராவ அல்லாவி கனே - வெல்ல சொன்னகா காடு சொன்ன, அந்தவுரு என்னப்ப ஒன்றி-விரை பொறி-வேற தீதகலா என்னே இருவே, மாண்-மற்று எல்லாப்பொ எய-என் மன்-வைய பையாவி அணி-பி ணித்த, மா த-அப் பொரு-எஞ்ச திரு-என்ற வேதநூல் ஆற்றியல் எழுப தாமே.

முற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணய பரப் பிரஹ்மணே நம:

பகவற் கிதை.

ஸ்துதிகள்.

பாதியோர் பெண்மையான் பரிந்து பெற்ற தோர், சோதியாங் களிற்றினைத் தூர மண்மை யிற், பேதியா துளம்பெறப் பேணிப் பாகவற், கீதையான் மொழிகுவன் ஞாநங் கிட்டவே. 1

அரியயனோ டாணுகி யகிலங் தன்னே யாக்கி யளித் தழிக்கின்ற வவித்தைக் கென்றுங், கரியது வாய்க் காந்தத்தி னிரும்பு போலக் காணத்தின் சலநத்துக் கேது வாகி, வரியமரு மாவணேமே னெளிய வேறி வைகுண்டத் தினிதமரு மா

யோன் மண்மேற், பரிபுணரு மணிநெடுந்தேர்ப் பார்த்தற் கூர்ந்த பாண்டவர்கள் சாரதிநாம் பரவுந் தெய்வம். 2

ஒருபத மடித்தொரு பதம்பொற் றேர்மிதித், தொருகையிற் குசைகசை யொருகை ஞாந மாய்ப், பொருகையில் விசயனைப் புரிந்து நோக்கி மெய், தருபொரு ளுரைத்தவர் சரணம் போற்று வாம் 3

ஆக்கியோன் பெயர்.

சேயமா மதுரை நின்றுஞ் சேமமா நகரந் தேடி, யாயனுர் பட்ட ஞாா யவதரித் தருளி ஞலே, போயநாண் மொழிந்த கீதை புலப்படுத் ததுவு மன்றித், தூயமா தவர்க்கு மிந்தச் சுருதிநூ ரெருடங்கி ஞரே. 4

உ
பரமாத்மநே நம:

பகவற் கீதை.

பாயிரம்.

ஐவகைப் பொருளு நான்கு காணமுங் குணங் கண் மூன்றுஞ், செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற, பொய்யிரு ளகல ஞாநப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள், கைவள ராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப் பாம். 1

மன்னருள் விசயன் கேட்ப வாளம ரதன்மே விட்டு, மின்னவிர் படைக்கை மாய னுரைத்த மெய்ப் பொருளை யெல்லாம், பன்னரு மறைகள் கோத்த பழமுநி பணித்த வண்ண, மென்னறி வளவி ஞலே தமிழினு வியம்ப லுற்றேன். 2

விண்ணியன் மொழியினுல் வியாதன் கூறிய, புண்ணிய கதையைநீ புகல்வ தென்னெனி, லெண்ணிய வகைபிறி தில்லை யாருமிந், நுண் ணிய பொருளிலே நுழைய வேண்டியே. 3

உன்னு நான்மறை மால்வரை யுச்சிமேன்
மன்னு மேகமு ழக்கிய வாக்கினைப்
பன்னு சீர்ப்பா மார்த்த தரிசந
மென்னு நாமத்தி தனையி யம்புவாம். 4

1. அர்ச்சுநன் சோக அத்தியாயம்.

புண்ணிய பூமி யென்று புகழ்குரு பூமி தன்னி, னண்ணிய பின்னை நண்ணு தவர்களு நமரு மாங்குக், கண்ணிய தெதனை யென்று கண்ணிலா வரசன் கேட்பத், தண்ணிய வினிய சொல்லாற் சஞ்சய னுரைக்க லுற்ருன். 1

போர்முக மாகி நின்ற புல்லலர் படையைப் பார்த்துக், கார்முக வுழவ ஞய கலைமறை யவனை நோக்கி, வார்முா சதிருந் தானை வாளர வுயர்த்த தோன்ற, லேர்முகின் முழக்க மென்ன வின்னண மியம்பு மன்றே. 2

வீமனையும் விசயனையு நிகர்தருபோர் வில்லாள, ரேர்மருவு சிலையபிம னுள்ளிட்டா ரெனப்பலருந், தார்மருவு தலைவர்களாய்த் தலைப்பெய்த தானை யினை, மாமருவு பெருந்தேரோய் பாரென்று மறித் துரைப்பான். 3

கங்கை யாள்பெறு காதல னும்புக
ழங்கர் கோனென தாருயிர்த் தோழனு
நங்கள் வாழ்துணை நம்பியு நீயுமற்
றிங்கு வாழ்சயத் திரதன்கி ருபனும். 4

அன்றி யேயும ரசா நேகரால்
வென்றி யேதிரு வல்லது வேண்டல
ரொன்றி யேதமெ மக்குறு மேலுயிர்
பொன்றி யேயது போக்குதன் மேற்கொண்டார் 5

எய்து மெங்கள்பி தாமக னேவலாற்
கைகொள் இன்றக டற்படை கண்ணுறில்
வெய்ய வீமன்வி யப்பொடு காத்திடு
மைவர் தம்படைக் காற்றவற் றாகுமோ. 6

மேல்வ குத்திவர்க் காமின்வி ரைந்தெனு
மேல்வை யிற்றிறல் யாதவர் சூழ்ந்திடுங்
கால்வ ளைத்தசி லைக்கங்கை யாண்மகன்
வால்வ ளைத்திர டன்னையும் வாய்வைத்தான். 7

வஞ்சர் செய்தவி னைமற விக்குண
வெஞ்ச மம்விளைத் தென்னவும் வேந்தர்கோ
னெஞ்ச முண்மகிழ் வெய்தவு நேரலா
ரஞ்ச வுங்கனன் றார்த்தன னார்க்கவே. 8

ஆர்த்தன வளைக ளெங்கு மதிர்ந்தன பல்வி
யங்கள், போர்த்திரட் படைநின் றார்ப்பப் புவநமீ
ரேழும் பூத்த, தீர்த்தனுந் தனது சங்கைச் செங்
கையால் வாங்கிக் கொண்டு, கார்த்திரண் முழக்க
மென்னக் கடல்கிளர்ந் தார்த்த தென்ன. 9

வையம னைத்தையும் வாரிமுன் வைக்குஞ்
செய்யதி ருப்பவ ளத்திடை வைத்தா
னைவரெ னக்குயி ராதவி னாலே
யுய்வது மக்கிலை யென்பதை யொத்த. 10

தருமனடல் வீமனருச் சுநநகுல சகதேவன்,
றிருமருவு விசயம்ப வுண்டரந்தே வதத்தமெழின்,
மருவுறுசு கோடமணி புட்பகமென் றிடுமிவற்றி,
னுருமனைய குரலெதிர்ந்தார் செவிபுதைப்ப
வூதினார். 11

ஒன்றலாதுபல வூதினார்கள்பல ரூதும் வால்
வளையி னோசைபோய், நின்றகௌரவர்க ணெஞ்
சையூடுருவி யஞ்ச வானினுநி ரம்பிமேல், வென்றி
சேரமர்தொ டங்கும் வேலையினில் வெள்ளை
மாநடவு தேரின்மே, னின்றபோர்விசய னொன்று
மாயனெதிர் நில்லலாமையொடு சொல்லுவான்.

யாவர்போர்கருதி யெய்தினார்களெதி ரெய்தி
நின்றவிவர் தங்களில், யாவரோடமர்தொ டங்க
லாமெனவ றிந்து கொள்ளுமள வியாவையுங்,
காவல் பேணியவை தந்து பின்னவைக ரந்து
கொண்டருள்செய் கண்ணனே, மேவ நீகடவு

மாக்கொ டேரினைமி றுத்து வாயெனவி ளம்பினன். 13

விளம்பு மவ்வளவின் மேக வண்ணனுமவ் வெள்ளை மாநடவு தேரினைக், களங்கொ ளும் பரிசு நின்ற தானைநடு வேக டாவியிது காணெனு, வளங்கொள் கங்கைமக னுதியாகமுடி மன்னரியாவரையு முன்னுருத், துளங்கு கின்றமொழி யோடு நெஞ்சினெடும் வல்ல வாறுசில சொல்லினன். 14

தாவிலருந் தந்தையருந் தந்தையர்தந் தந்தையரு, மேவியுடன் பிறந்தாரு மெய்ஞ்ஞாந மளித்தாரு, மாவியென நட்டாரு மான்றேரு மமர்க்களத்தே, மேவியவெம் பொருட்டாக வீடுவான் றொடங்கினர். 15

தீதறு சிறுவர்மற் றவர்கள் சேய்களு
மாதுல ரிவர்களோ மாய்கின் றுரெனக்
காதல்செய் திடரினுற் கலக்க முற்றவன்
மாதவ னெதிர்சில மறித்துங் கூறுவான். 16

வாயே யன்றி முகமலரா மநமொன் றுணரமாட்டாது, தீயே யென்ன வுடல் வெதும்புஞ்

செவ்வே நிற்க மாட்டுகிலேன், வேயே தருதிண் காண்டீப வில்லு நழுவி விழாநின்ற, தாயே யனையாய் போர்நின்ற தமரைக் காணுந் தொறு மன்னே. 17

ஓத லாகா நிமித்தங்க ளொன்றே யல்ல பலவுளவாங், காத லாரைக் கொன்றுபெறும் பயனே வொன்றுங் காணேனு, ளுதலாலிவ் வென்றியுட னரசி னுரிமை யானதனை, யேய்த லாவ தென்கின்ற தியாதின் பொருட்டோ வியம்பாயால். 18

அரசவ் வரசால் வரும்போக மதனு லின்ப மெய்துமென, வுரைசெய் பொருள்கள் யாவர் சிலர் பொருட்டா லுலக ருழந்த டைவர், வரைசெய் புயனே மற்றவர்தம் பொருளுந் தங்கள் வாணுளு, நிரைசெய் தொருவ ரொருவரின்முன் னிற்க வந்து நின்றாரால். 19

ஆன பொருளீ தாதலினு லவரைக் கொன்று லருள்சேரா, தீன மன்றி யெங்க ளுக்கோ ரின்ப மெங்கு மில்லையாற், கூன வரிவிற் கொண் டென்னைக் கொலினு மவரை யான்கோறல்,

வானம் பெறினு மாட் டேனன் மண்ணின்
பொருட்டால் வல்லேனே. 20

கொற்றவர்தங் குலங்கெடுத்தால் வருகின்ற
குற்றமுமெய், யுற்றவர்தந் திறம்பிழைத்தா
லுறுகின்ற வுயர்பழியு, மற்றவர்க ளறியாது
மறந்திடுக மறந்தாலுங், குற்றமென வறிந்தநான்
குறிக்கொள்ளா தொழிவேனே. 21

குலங்கெடவே வருகின்ற குலதருமங் கேடுறு
மங், நலங்கெடவே குலம்பாவ நண்ணுமது நண்
ணவே, யிலங்கிழையார் நெறிதிரிவ ரிவர்கணெறி
திரியவே, தலங்குலவு குலமெல்லாந் தலைதடுமா
றுருமால். 22

தடுமாற்ற மக்குலத்தே சார்ந்தவர்க்குஞ் சாரா
தே, கெடுமாற்ற னினைந்தவர்க்குங் கெடாநிரயங்
கிடைப்பிக்கும், படுமாற்ற மென்னுரைக்கேன்
பண்டிறந்தோர் களுந்தமக்கொன், றிடுமாற்ற
லவர்கள்பெறு திருணாகத் திழிவர்களால். 23

வாரா நின்ற குலமயங்கப் பண்ணி ஞர்க்கு
மற்றதனைச், சாரா நின்ற குலத்திற்குந் தருமந்
தளர்ந்து சாயுமாற், சாரா நின்ற சாதிகுல

தருமந் தளர்ந்து சாயவே, போரா நிரய மெய்து
மெனப் பெரியோ ரெல்லாம் பேசுவரால். 24

மின்னே யனைய செல்வத்தை வேண்டித் தங்
கண் மெய்யுயிரைக், கொன்னே கழிக்க நின்ற
வரைக் கொல்லத் துணிந்த கொடுவினையே,
னென்னே கொடிய பெரும்பாவ மெய்த நினைந்
தேன் யானுமிவர், முன்னே படைவிட் டமர்
துறந்து நின்று லிவர்கண் முனிவாரோ. 25

கொல்லினுமெ னக்கிதுபொ றுக்கைகுண
மென்றே, கல்லினிகர் தோள்விடலை கண்ண
னெதிர் கூறி, வில்லினுட னேபகழி சோரவிழி
சோரச், செல்லுமணி யாழியணி தேர்மிசையி
ருந்தான். 26

முத லாவது சோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பாயிர முட்படச் செய்யுள் 30.

---

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம்.

இவ்வண்ண மறிவொ துங்க வெழுகின்ற விரக்
கத்தாற், செய்வண்ண மறியாது திகைத்திருந்த

தேர்விசய, னுய்வண்ண மதுநாடி யொருவண்ண முலகோதுங், கைவண்ண மலருடைய கார் வண்ணன் கட்டுரைப்பான். 1

ஆயா தவர்க்கு மலிகட்கு மடுப்ப தழியாப் பழியுனது, தேயா வறிவைத் தேய்ப்பதறச் சிறுமை களிலே சிறுமையது, சாயா நரகத் திடைசாய்ப்ப துன்போல் பவர்க்குத் தகுதி யன்றீ, தேயா நிலத்தே யுனையையா வெவ்வா றடைந்த தெனவறியேன். 2

ஒவ்வாதீ தொழிந்தமர்மே லொருப்படுகென் றுருக்கரிய, செவ்வாயன் றிருமொழியத் தேர் விசயன் செப்புவான், மெய்வாயி னெடுமாத் தான் மிகப்போற்றற் குரியாரை, யெவ்வாறு கொலைபுரிவே னென்றிவ்வா றியம்பினன். 3

மாற்றலர்க ளென்றிவரைக் கொன்றுபெறும் பெருவாழ்வி, லேற்றமுரைத் தியான்பிறர்பா லிரந்துண்கை யினிதன்றே, கூற்றவர்க ளூயி ருண்டா லவர்குருதி யாற்குழைத்த, சோற்றை யுணல் போன்மன்றே யான்பின்னைத் துய்ப்ப தெலாம். 4

தவர்கொள்படை விடுகையோ தவிர்கையோ தகுவதுமற், றவர்களெனை வெல்வரோ யான் வெல்வ னோவறியே, னிவர்கள்சில ரிறந்தக்கா லதனாலே யென்னுயிர்போ, மவர்களமர் தொடங் குகவென் றடல்குறித்து நின்றூரால். 5

ஆதலா லறிவாய விழியினைமற் றுங்கவர் பாற், காதலா மிருண்மறைப்ப நெறியெங்குங் காணேனு, னூதலா லெனக்குறுவ தறிகிலே னுரைத்தருள்வாய், சாதலா னதும்பிறப்பு மில்லாத தனிமுதலே. 6

உஞ்சே போகு நெறிவாளா வுரைப்ப னோ வென் றுளங்கருதிற், றஞ்சே யென்றுன் சரண் புகுந்தேன் றண்டிற் பணிந்தேன் றமரைக்கண், மஞ்சே யுன்றன் மாணுக்க னுயுன் பாத மலர் புனைந்தே, னஞ்சே லென்றிங் கடியேன்செய் வினைக ளேவி யருள்புரிவாய். 7

மண்ணாளும் பெருஞ்செல்வ மன்றியே மாயாத, விண்ணாடு பெற்றிடினு மென்னுடைய மெய் யுணர்வு, நண்ணும லடுதுயர நலியாமற் காப்ப தனைக், கண்ணாவிங் கெவ்விடத்துங் காண்கிலே னெனக்கலுழ்ந்தான். 8

நெய்மார்பிற் சொரிவதென நெடுங்கண்க ணீர்சோர, விம்மாநின் றவன்காதல் வெந்தீயால் வேவாமே, கைம்மாறுன் றின்றியுயிர் காப்பதே கடன்பூண்ட, வம்மாயன் றிருவாய்மை யருண்மாரி யாலவிப்பான். 9

மின்னே யனைய திருநகைகொண் டருளி விரைத் தா மரைநாறும், பொன்னே யணியுந் திருமார் பன் போகாத் துயர்போம் பரிசெண்ணி, முன்னே மறைக ளெடுத்துரைத்து முடியும் பொருளாய் முதற்பொருளாந், தன்னே யுள்ள பரிசவற்குத் தானே சாற்றத் தொடங்கினன். 10

சாவதிலே யாவர்களு நிற்கவது தானே
மாய்வ ரென நீகருது மாரதர்க ளெல்லாந்
தேய்வரிய தீவினைசெய் யாதமையி னாலே
வீவதன்முன் வானுலக மேவுவர்கண் மேன்மேல்.

அன்னவர்கள் சோகிதரெ னவழுத லாலும்
பன்னவரி யோர்கண்முறை யேபகர்த லாலு
மன்னமய லேறியுண்ம யங்கினெகொல் வாயா
தின்னதொழி லானதைம றந்திடிவை யுங்கேள்.

மாயுமவ ராலுமுயிர் வாழுமவ ராலு
மாயுமறி வோர்களழி யாமையறி யாயோ
நீயுமிவர் தாமுமிகழ் நானுநெறி தேரி
லேயும்வகை யாலுலகி லென்றுமுள மேகாண். 13

பொன்றுவது டம்பதனு ணின்றபொருள் பொன்று, தென்றுமொரி யற்கையொடு நிற்கு மியல் பைக்கேண், முன்றொடர்ம கப்பருவம் விட்டிளமை மூப்போ, டொன்றுமுட லாயினுமு யிர்க்கியல்ப தன்றால். 14

அன்னவகை யாலுருவ ழிந்துவரு மாங்கே
யென்னுருவ மாமறிவி றந்துபிற வாதாற்
பின்னதறி வானுடல ழிந்துபிரி போதுந்
தன்னதென வேதுமொர்ச லிப்பதறி யானல் 15

இவ்வகைய தாகிலழல் சீதமிட ரின்பஞ்
செய்வகையி லாவறிவு சேர்குவதெ னென்னின்
மெய்வகையி னவிவைவி ளைந்துதர மேய
வைவகையி னயபுல னும்பொறியு மையா. 16

சீதமழன் முதலவற்றின் செயல்கேட்கி லநித் தியமாய்ப், போதலொடு வருவனவா யிருக்கு மவை பொறுநீயு, மாதலிலென் பயனென்னி

லவைபொறுத்த பெரியோனை, யேதமவை நிலை
கலக்கா வவன்வீடே யெய்துமால். 17

மண்ணி னாய விகாரமுமம் மண்ணே யந்த
மண்ணொழித்துப், பண்ணி னாரும் பிறரில்லை
பண்ணப் பட்ட பலபொருள்க, ளெண்ணி னாகு
வதன்முன்பு மிறந்த பொழுது நிகழ்விடத்துங்,
கண்ணி னாடி மண்ணொழியக் கண்டா ருளரோ
கட்டுரைப்பாய். 18

வையாரயி லுழவாவதன் வகையேயிதன்
வகைகேண், மெய்யானது நசியாதித னுடன்
வேறென விரவும், பொய்யானது நிகழாதிவை
புலனாகிய பொருளே, யையாவெனை யறிவாரி
வை யறிவார்பிற ரறியார். 19

யானும்வகை யதுகேளெழு மொலியேமுத
லியவும், வானதியில் வருபூதமும் வருநாள்வரு
மிடமா, யானதெழு மறிவியாவையு மறிகாரண
மதுவாய்ப், போநாளொடு வருநாள்வழி புண
ராததொர் பொருளே. 20

அழியாதமெய் யஃதியாதெனி லவிகாரதை
யுருவா, யொழியாநிறை வொடுநீடிய தெனதியா

னென வுணரா, வழியாமதி யியல்பாவிது சில
மாறுகொள் குவதாய், மொழியாரவி யயமா
மிதை முயல்வாற்கொல வலரார். 21

இல்லாமையி னியல்கேளெழு கழுதாழியி
னிடையே, யல்லாதெழு புனல்போலறி வுறவே
யழி குவதா, லெல்லாவகை யினுமாய்வதிவ்
வுருவேயறி வதுதான், கொல்லாதழி கொலை
யானது குறுகாதத னெறிகேள். 22

ஊறுபட வொன்றினுளே பிறத்தல்பிறந்
துளவாதல், வேறுபட வளர்தல்வளர்ந் தய
லொன்றாய் விளைந்தமைதன், மாறுபடத் தேய்
தலற மாய்தலென வருகின்ற, வாறியல்பு முடம்
பன்றி யறிவடையா வாதலினால். 23

நில்லா வுடற்கே நின்றேயு நித்ய மாகி யதுநாச,
மில்லா ததுபொய்ப் பிறப்பிறப்பொன் றறியா
ததுமற் றதுவறிந்தோர், கொல்லார் கொலையே
வலுஞ்செய்யார் குலமே விட்டுக் குலமறைக,
ளெல்லாம் விதித்த தொழிலினையு மியம்பிற்
றென்றே யிதுதெளிநீ. 24

பீறிய போர்வையைப் பெயர்த்துப் பின்னரே
வேறியல் போர்வையை விரும்பு வாரென
ஆறிய வுடம்பினி லுதித்த வுண்மைதான்
மாறியோ ருடம்பினை மருவு மன்னனே. 25

உருப்பான்மை மற்றதனுக் கொருநாளு மின்மையாற், செருப்பால்வெம் படைக்கலங்கள் சேதிக்க மாட்டாவா, னெருப்பால்வெந் தழியாது நீரானெக் கொழுகாது, மருத்தாலுஞ் சலியாது மற்றதன்றன் வகைகேளாய். 26

எல்லாப் பொருட்கும் பழையதனை யெங்குந் தானு யிருப்பதனை, நில்லாத் தன்மை யில்லதனை நித்யத் துவத்தை நிலைபேற்றை, யல்லாப் புலன்கள் பதினான்கு மறியா வறிவை யறியாதே, யில்லாப் பொருள்போ லழியுமென விரங்கு கின்ற தென்கொண்டோ. 27

வீவரொ னக்கொடு மெய்தளர் வாயேல்
யாவர்பி றப்பவர் யாவர்க ளேனும்
சாவர்பெ யர்த்துமவ் வாறுச நிப்பர்
காவலி தற்குள தோகட னேகாண். 28

செறிந்ததிவ் வாறிவ ரென்பதுந் தோராய்
பிறிந்திவர் போமிட மும்பெரி தோரா
யறிந்தது நீநடு வேசில நாளே
யெறிந்திடு வேலவர் பாலிட ரென்னோ. 29

ஒருவ னென்றுங் கண்டறியா ததுகண் டாற்போ லுணர்ந்திருக்கு, மொருவ னென்று முரைத்தறியா ததனை யுரைத்தாற் போலு ரைக்கு, மொருவ னென்றுங் கேட்டறியா ததனைக் கேட்டாற் போலுவக்கு, மொருவ னென்றுங் கேட்டாலு மறியா னிந்த வுண்மையினை. 30

திதனு யெவரு மறியாத பொருளைத் தெரிந்து கொண்டுநீ, யிதனு லிவரை யான்கொன்றே னென்ப தொழிவா யின்னுங்கேள், விதநா லாய மறைமொழியும் வேந்தர் தருமம் வாளமரென், பதனு லமரே தொடங்கதனை யறநன் றெனநீ யையுறேல். 31

செய்தி யின்றியத் தேவர்கள் வானுல
கெய்த நின்றவி துபெறு கின்றவர்
வைதி கந்தரு மாதவ மேற்கொடு
மெய்தி ருந்திய வேந்தர்க ளல்லரோ 32

ஆவ தானவ மர்தொடங் காயெனிற்
போவ தானபு கழுந்த ருமமும்
பாவ மாம்பழி யாமிப்ப ழியினிற்
சாவ தானது வேதலை யல்லவோ. 33

அன்றி யும்முனை யஞ்சினை யென்பரா
னின்றி யைந்துநி லத்துமுன் னீசெய்த
வென்றி யும்பழி யாய்நிற்கு மேவல
ரொன்றி யம்பிலின் னுங்கிதன் மேலுண்டோ. 34

இன்று வாளமர் தன்னிலெ திர்ந்துநீ
பொன்றில் வானவர் போற்றவிண் காக்குவை
வென்றி சேரிலிவ் வேந்தரெ லாந்தொழ
நின்று ஞாலம ளிக்குவை நீயரோ. 35

துற்ற வின்பமுந் துன்பமுந் தோல்வியும்
வெற்றி யும்மிழ வும்மிகு பேறுமென்
றுற்ற வின்னவைக் கொத்தம னத்தனுய்க்
கொற்ற வாசமர் செய்குற்ற மில்லையால். 36

கதுவிய பொருண்ஞானங் கரையறு முறை
யாலே, பொதுவுறு வகைநீயும் புலனறி வகை
யானு, யெதுவொரு வினையாலே யிருவினை
களும்வீடு, மதுதனை யறிவார்வீ டணைபவ ரது
கேளாய், 37

அரிதெனு மறிஞோர்தஞ் செயலது வழி
வாகா, விரிதரு மிடையூறும் வினைகளு மிடை
கூடா, தெரிபொருள் சிறிதேனும் பெறுமய
றெறுமானு, லுரியதிவ் வுலகோர்பா லதுவல
துளதோதான். 38

தெளிபவ ருணர்வொன்றே தெளிவில ருணர்
வோதிற், றளிர்நிகர் பலவாகுந் தருபய னது
மேவு, மொளிமறை நெறிமேலா வுணர்பொரு
ளெனவோது, மளியவர் தெளியாதா ரவையல
தறியாரால். 39

புண்ணிய வுலகத்தே பொருண்முடி வென
வைப்பார், மண்ணியல் பிறவிக்கே வரும்வழி
நெறிநிற்பார், பண்ணிய வினைகட்கே பயனினை
பவர்தம்பா, னுண்ணிய பொருள் செப்பார்
நுணுகிய வறிவற்றோர். 40

நவைதரு குணமுப்பா னணுகிய பயனுற்றோர்,
சுவைதெரி குணம்வைப்பார் தொழின்மறை
நெறியுற்றே, கவைதரு குணமுற்றோர் கருமம
திடமிற்று, மவைகெட வருமப்பா லறிவின
னெனநிற்பாய், 41

குளமுத லியவற்றே குளிமுத லியதுய்ப்பா,
னளவறு புனல்பெற்றா லவைகொள லருமைத்
தோ, வளமறு கருமத்தால் வருசிறு சுவைவற்றா,
வுளமகிழ் பிரமத்தே யுளகொள லெளிமைத்தால்.

அறிவினை யறிகிற்பா யகிலமு மடைவுற்றே,
பிறிபொழு தினிலொத்தே பெருவினை தனினிற்
பாய், நெறிதரு மறிவொட்டா வகையினை தனி
னிற்பார், சிறியவ ரெனைமிக்கோர் தெளிபவர்
செயலைக்கேள். 43

விடலரும் வகையிற்றாம் வினைப்பய னது
விட்டே, கடவிய வினைமுட்டா வகைசெய்து
கழிவுற்றோ, னுடலொடிவ் வுலகத்தே யுளனென
நிகழ்பெற்றே, யிடரினை யறவிட்டா னெனையறி
வகைபெற்றான். 44

தருபய னதுவிட்டே தகும்வினை செயலுற்றா,
லருமய லறுமற்றா லறிவுறு மறிவுற்றா, லிருவினை
விடும்விட்டா விழவொடு பெறுதற்பா, லொரு
மநம் வருமத்தா லெனையுணர் வுணர்வப்பால். 45

பேதைமை யடைகுற்றே பிறிதுறு மநமற்றே,
யேதமி றெளிவுற்றா னியாதொரு பொழுதப்போ,
தோதலொ டுலகத்தோ ருரைகளி னுளம்
விட்டா, னுதவி னெனைமெய்ப்பா டடைதரு
நெறியைக்கேள். 46

தலைநின்ற பொருளைய மின்றியே சலியாதே,
நிலைநின்றா னியாதொருபோ தப்போதே நெறி
நின்றான், கலைநின்ற மெய்ஞ்ஞான யோகங்கண்
ணுறுமென்னச், சிலைநின்ற தோள்விசய னிவ்
வண்ணஞ் செப்பினான். 47

இவ்வகை யவனை நின்றோ ரெவ்வகை யுரைப்
பா ரந்தச், செய்வகை யிலாதோன் செய்யுஞ்
செயல்களென் செப்பு மாறென், மெய்வகை
யருள்செய் கென்ன விண்ணையே முதலாக்
கொண்ட, வைவகைப் பொருளு மீன்ற வவனி
வை யருளிச் செய்வான். 48

அறிவினிற் றன்னு வின்புற் றனைத்தவா வினையு
நீக்கி, வெறிதரு வெகுளி காம மயக்கநீத் தின்ப
துன்பம், வறிதெழு பொழுதில் வாட்ட மகிழ்ச்சி
யென் றிவையு மாய்த்துப், பொறிதரு புகழுந்
தீங்குந் போற்றல்போற் றாமை போக்கி. 49

ஆமைதன் னுறுப்போ லைந்துந் தன்னுளே யடக்கு மாபோற், றீமைசெய் புலன்க ளைந்துந் தன்னுளே செறியச் சேர்த்தி, வாய்மையு ணிகழு மின்னே வழுத்தவும் படுகின் றானாற், றூய்மை செய் தெவையு நாளுஞ் சொல்லுவ தவன்றன் சொல்லாம். 50

குறையுமாப் பிணிப்புற் றாலுங் கொண்டவிப் புலன்க ளெண்ணி, லறைகட லனைய நெஞ்சத் தவாவறு னறிவி னில்லான், மறைமொழி பலவு மோதி யடக்குவான் மனத்தை வாங்கிப், பொறை கெடப் புலன்க ளைந்தும் பொறியிலே புகட்டும் கண்டாய். 51

ஆதலாற் புலன்க ளைந்து மடக்கரி தடங்கா தாகிற், றீதிலாக் கருத்துந் தீய வவற்றிலே செல் லுஞ் சென்றான், காதலாற் புகைந்து வெய்ய காமமாய்க் கொளுந்திக் காம, மேய்தலா காமை தீய வெகுளியா யெரியு மன்றே. 52

எரிநிகர் வெகுளி பொங்க மயக்கம்வந் தெய்து மெய்தத், தெரிபவை சிதையு முள்ளந் தெரிந்த வை சிதைந்த போதே, யுரியதன் னுணர்வு மாயு

முணர்வுமாய்த் தொழிந்த வாறே, யரியவென் றறிஞர் பேசு மனைத்துமாய்த் தொழியு மன்றே.

வேண்டல்வேண் டாமை யின்றி மிகைசெலாப் புலன்க ளாலே, மாண்டபோ கங்க டுய்ப்பான் மாங்கலங் குறான்மற் றத்தா, லீண்டிய தெளி வுண் டாமாற் றெளியவே யெல்லை யின்றிப், பூண்டநோய் நீங்கு நீங்கப் புலனில நிற்கு மன்றே. 54

அடுத்தலைம் புலன்செ யாதார்க் கறிவில்லை யறி வின் றாக, விடுத்தமெய் யுணர்வின் றாமான் மெய் யுணர் வில்லை யாகிற், றொடுத்தபின் சித்த சாந்தி தோன்றிடா ததுதோன் றாதே, லெடுத்தநல் லின்பந் தானு மில்லையே யிசைக்க வேண்டா. 55

ஆறுசெல் பொருள்க டுய்க்கு மைம்புல னுக்கும் பின்னே, காறொடர் நெஞ்ச மந்தப் புலன்றனைக் கலக்கு மாங்கே, யூறிய கடலு ளோடு கலத்தினை யுடன்செல் காற்றே, வேறுசெய் தறைந்து மாய்த்து வீழ்த்துமா போல வேயாம். 56

யாதொரு பொருளை யெல்லா வுயிர்களு மிருள் போற் காணு, வோதரு ஞாநி யத்தை யுளங்கை

யிற் கனிபோற் காணும், யாதொரு பொருளை
யெல்லா வுயிர்களு மென்றுங் காணுங், காதலின்
ஞாநி யத்தைக் கண்ணினாற் றெரியக் காணான். 57

நீரினா னிறைந்து நின்ற கடலிலே நெறிமேற்
கொண்டு, நீரினா னிறைந்த வாறு வீழ்ந்ததா
னிறைவு றாது, தேரினா யதுபோ லாசை செறிந்
தவர் திறமே நோக்கிச், சாருமா லாகி லத்தா
லவர்களுஞ் சலித்தல் செய்யார். .58

யானென தென்ப தின்றி யெவ்வகைப் பொரு
ளும் விட்டான், றானெனச் சரிக்கின் றான்யா
ரவனையே யடையுஞ் சாந்தி, யீனம தடையா
ரித்தை யடைந்தவ ரிறக்கு மப்போ, தேனுமீ
தடைவா ரென்னை யெய்துவார் பிறவி யெய்தார்.

பின்னை யோவிவ்வு லகமெ லாம்பெற்ற
வன்னை யோதிரு மார்பத்த ணைத்தவன்
முன்னை யோர்புகழ் வேதமு டிவையோ
தன்னை யோவுள்ள வாறெலாஞ் சாற்றினான். 60

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 90.

---

3. கர்ம யோக அத்தியாயம்.

அலையிலே கடல்கிடந்து மருமறைக ளானவற்
றின், றலையிலே யிருக்குமவன் றேரிலே நின்
றருளிக், கலையிலே பொருளெடுத்துக் காட்டவு
மெய் காணாதே, சிலையிலே தோள்விசய னிவ்
வண்ணஞ் செப்புவான். 1

நன்றே வினையின் ஞானமென வுரைத்தாய்
மீள வினைநல்ல, தென்றே யுரையா நின்றனைநா
னிவற்றி லெதுநன் றெனவறியேன், குன்றே
யனையா யுனையடைந்தேற் குற்ற துயர்நீக் கிடுவ
தனை, யொன்றே யாக வுரைத்தருள வேண்டு
மென்றா னவனுரைப்பான். 2

ஆதியி லுலகினை யாக்கி யன்றுநா
னோதிய பொருளிவை யிரண்டு முண்மையே
தீதிய லவாவறான் செயலை மாற்றுவான்
மீதியல் வினையுறான் வீடு மேவிடான். 3

ஒருவரு மொருபொழு தினுமோர் காலமு
மிருவகை வினைசெயா தவர்க ளில்லையா
லருமய லவாவறான் வினைய டக்குவான்
பருவா லொடுபொய்யே பாவிப் பானரோ. 4

புலனவை பொறிவழி போக்கு மாற்றியே
பலனற வினைகளென் பொருட்டுப் பண்ணுவார்
நலனுறு மவ்வினை நாச மின்றியே
சலமுறு பிறவியுந் தவிர்க்குந் தன்மைகேள். 5

தேவர்களை மகிழ்விக்குஞ் செயலோடே தெரிந் திந்த, மூவகைய வுலகையுமுன் படைத்தமுத லவன்மொழிவான், மேவரிய சுரர்பூசை யிது நீங்கள் வேண்டியன, யாவையுமே தருமின்னு மிதுகேட்பீ ரெனவிசைப்பான். 6

செயல்வகையா னீங்களவர் திறம்போற்று மாங்கவரும், புயல்வகையா லுங்களையே புறம் போற்றிப் புரந்தருள்வ, ரியல்வகையா னது பிழையீ ரெனிவிரண்டு திறத்தீரு, முயல்வகையா னலனடைவீ ரெனநிலத்தோர்க் குரைத்தனனால்.

மற்றவர்தந் ததுகொண்டு மறித்தவரைப் பேணாதார், கற்றவர்முன் பழித்துரைத்த கள் வரினுங் கடைப்பட்டார், பெற்றதுகொண் டவர்ப்பேணிப் பிழைத்ததுகொண் டுண்ணாதே, யுற்றதுதன் பொருட்டாக வுண்பான்றீ துண் ணின்றான். 8

உளவாமுயி ருணவாலுண வுயர்மாரியி னுள வாம், வளவான்மழை யுயர்வானவர் மகிழ்வால் வரு மதுதா, னிளவாளரி யனையாயிசை தொழி லால்வரு மிதைமீ, தளவாமறை தருமாமறை யறிவாலதி லுறுமால். 9

இதனால்வினை களிலேவிளை வனயாவையு மிங்ஙன், றிதனால்வரும் வினையாழியி னெறி சேரலர் திரிவார், மதனாறிய புலனேமகிழ் விட மாகவு முடையா, ரதனாலவ ரவமேகழி பவரா மென வறிநீ. 10

கண்ணிற் கருதரு மறிவைக் கருதியவ் வறிவே மிகவரு களிகூர்வோ, னெண்ணிற் றொழிறரு பயனுற் றிடும்வகை யிசையா னாதலில் வினையா வும், பண்ணிற் பெறுவதொர் பயனுண் டோவ வை பண்ணா துறுவதொர் பழியுண்டோ, மண் ணிற் பிறரிவ னிவையுற் றிலனென மதியா ரவை செய விதியாரால். 11

ஆதலா னீயும் பலத்தின்மே லவாவற் றடுத்தகா ரியஞ்செய்வா யவற்றாற், றீதிலா வீடே சேரலா முன்னஞ் சேர்ந்தவ ரநேகர்பின் றெரியிற், காத

லா லரசன் சநகனே முதலோர் கருமமோ
டொழுகியே யன்றோ, போதரா யுலகம் புக்கதே
மற்றும் புரிதிநீ யுலகிதன் பொருட்டால். 12

பெரியவர் பயின்ற படியலாற் பயிலார் பின்பு
ளோ ரென்பதன் றாகி, லுரியவிவ் வுலக மூன்
றினு மெனக்குச் செய்யவேண் டுவதுமொன்
றுண்டோ, வரியவை யென்னா லுறுதவு முறுதற்
பாலவு மியாவையிங் கையா, பரியவிவ் வுலக மகிழ்
வுடன் வினைதான் பண்ணுதற் கென்னையும்
பாராய். 13

என்செய றவிரி லியான்செயா வினைகளியா
வருஞ் செயாரத னாலே, மன்செய்த குலங்கண்
மயங்கிமாய்ந் திடுவர் மற்றவர் மற்றதற் காகப்,
பின்செய லறியா தவாவொடு முயலும் பேதை
யைப் போற்பிறர் பொருட்டா, லுன்செயல்
களைச்செய் யவைசெய்வார் தம்மி னுணர்வை
வே றாக்கலு மொழிவாய். 14

மெய்வகை தனக்கும் புலன்கட்கு முள்ள வேறு
பாட் டினைமிக வறிந்தோ, னைவகை யியற்கைப்
புலன்களே பொறியுற் றழுந்துகின் றனவென

வசங்கா, ணிவ்வகை யறியா தவனிரு வினையு
மியான்செய்தே னெனவிளைத் தேங்கு, முய்வகை
யிதுநீ யுணர்ந்துனக் கடுத்த வினைசெயென்
றுரைத்துமீண் டுரைப்பான். 15

என்பாற் பொறாமை யினைத்தவிர்ந்தென் கருத்
தா யுள்ள வினையிதனை, யன்பாற் பயில்வா
ரியாவர்சில ரவர்கள் வினைகளறவிட்டா, ரென்
பாற் பொறாமை யானுரைத்த விதனை யிகழ்கிற்
பார்களவர், வன்பார்த் தரையி லெழுமரம்
போன் மாய்ந்தா ரறிவு மாய்ந்தாரே. 16

பண்டு செய்பகு திப்படி யேவினை
கொண்டு நின்றிடிற் கோவித ரும்பிற
ருண்டு கொன்னல மென்றுணர் கிற்பரோ
கண்டு நின்றவென் கற்பனை யாலரோ. 17

அஞ்சுபுல னவைதொடரு மஞ்சு பொறி யவை
யாம், வெஞ்சுரானி லுலறியுயிர் வெம்பியழி வுறு
வோ, ருஞ்சுபுகு நெறிதகைய வொன்றுபகை
யுளகே, ளஞ்சுதவி லின்பமிட ரென்பவவை
யிகழ்நீ. 18

தடுத்ததொழில் செய்வதுத காததுத னக்கே,
யடுத்ததொழில் செய்துகெடு மேனுமழ கையா,
விடுத்தகரு மம்பெரிது செய்தவனின் மேலோர்,
தொடுத்தகரு மஞ்சிறிது செய்கைதொழி
லென்றான். 19

மாய னிவைநின் றுரைசெய்ய விசயன் மறித்
துங் கூறுவான், றீய வினைசெய் யாதவரைத்
திகைப்பச் செய்து திறலாலே, யேய பணிகொள்
வாரைப்போ லியற்று விப்பான் யாரென்றான்,
பாயல் பரவை யாக்கொண்ட பழையோ னிவ்வா
றெனப்பணிப்பான். 20

தீம நந்தனி லேசெக நஞ்செயக்
காம மென்னுங்கைப் பாய்வளர் கின்றது
வேம யங்கொள்வெ குளியென் கின்றது
நாம மற்றத னன்னல மின்னுங்கேள். 21

எவ்வ கைப்பய னுந்தின வல்லதை
யெவ்வ கைப்பெரும் பாவமு மீவதை
யெவ்வ கைப்பொருட் கும்பகை யாவதை
யிவ்வ கைத்தெனக் கூறுவ னின்னுங்கேள். 22

நெருப்பை முற்றிய தூமமு நீடொளித்
தருப்ப ணத்தைம றைத்தன மாசும்போ

லுருப்ப டைத்தன வுள்ளுணர் வியாவையும்
விருப்ப முற்றவெங் காமம்வி ழுங்குமால். 23

காத லாற்றவிக் காமம்பு லன்களே
வாயி லாப்புகுந் துள்ளம யக்குவ
தாத லாற்புல னைந்தும டக்கியே
யேதி லாங்கடுங் காமமி றுக்குவாய். 24

ஆற்று மிவ்வுடம் பிற்பர மைம்புலன்
மாற்று மைம்புல னிற்பர மாமகம்
போற்றும் புத்திய திற்பரம் புத்தியிற்
றேற்று கின்றது காண்பது தொல்பரம். 25

மேலா யுள்ள விப்பொருளை மெய்யா யறிந்து
பொய்மாய, மாலாய் மயங்கு மனத்தினையு மடக்கி
யந்த மநங்கலக்குங், காலா யுள்ள காமத்தைக்
காப்பா யென்று கட்டுரைத்தான், சேலா யுலக
முறுபுனலோர் செலுவின் புரையே செலுத்தி
னேன். 26

3. கர்ம யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 116.

4. சம்பிரதாய அத்தியாயம்.

நற்றவ நிகழ்தரு கரும ஞானமு
மற்றம தறவுனக் கறியக் கூறினேன்
மற்றவை களின்வர லாறுங் கேளெனக்
குற்றமி லாழியங் கையன் கூறுவான். 1

எவமற முன்பியா னிரவிக் கோதினே
னவன்மநு வாசனுக் கறியக் கூறினு
னுவகையோ டவனிக்கு வாகுக் கோதினுன்
றவமுய லரசரீ தறியுந் தன்மையோர். 2

கருதரும் வகைநிகழ் காலஞ் சேறலான்
மருவரும் வகையதாய் மறைந்த வாய்மையை
யிருவினை கெடவரு மியோக நீர்மையை
யொருவரு மறிவரி தாய வுண்மையை. 3

நல்ல காதல்செய் நண்பனு மாயெனை
யல்ல தியாவும றியலை யாதலாற்
சொல்லன் மேயின னென்றனன் றூயவன்
மெல்ல வேறுவி சயன்வி ளம்புவான். 4

ஞான மாமிது நல்லவர் கேட்டிடப்
போன காலமும் யான்புகன் றேனென்று
யான தாகிலு மவ்வுடம் பன்றிது
தான தாம்வகை நீயறி தக்கதோ. 5

சொல்லார் விசய னிதுமொழியத் துளப முடியோன் சொல்லுவான், பல்லா யிரங்கா லுடம் பெனக்கு முனக்கு நடுவு பரிந்தொழிந்த, தெல்லா மறிவன் யானீய தேது மறியா யிதுவன்றோ, வில்லார் தோளாய் நமக்குள்ள வேறு பாடு விளம்புங்கால். 6

சாவாது பிறவாது தனிமுதலா யிருந்தநா, னுவாவிவ் வுலகுபடு மழிதுயர்தீர்ப் பதற்காக, மேவாது நின்றேயென் மாயையினுன் மெய்யே போ, லோவாது பிறந்திடுவே னுகந்தோறு முகந்தோறும். 7

இவ்வகையென் செயலதனை யறிந்திந்த விடும் பையினின், றுய்வகைய நெறிபெற்றுங் குயர்ந் தாரை யுரைப்பரிதால், மெய்வகைய திதுவென்ன வேண்டியவர் வேண்டியன, வவ்வகைய தெய்வமு மா யளிப்பேனும் யானேகாண். 8

செயலாலுங் குணத்தாலுஞ் செலநாலு குல மாக, வியலான்முன் படைத்தேனு னிப்பொழு துங் காப்பேனுன், மயலாய வினைப்பயனின் மநம் வையேன் மற்றதனு, லயலாயே யிருக்குமெனக் கலைவயறிவா ரெனையனையார். 9

உய்யும் படிமுன் னுணர்ந்தவர்க ளுணர்ந்த வினைமே லொருப்படுநீ, செய்யுங் கருமஞ் செய் யாமை தீய கரும மென்றிவற்றின், மெய்யும் பொய்யு மறிவருமை யறிய வேண்டும் பொருளு மிவை, யெய்யுஞ் சிலைக்கை யுரவோயிங் கிவற்றின் செயலை யியம்பக்கேள். 10

ஓடு கின்ற புனலாற்றி னோடத்துடனே யோடு வான், மாடு கின்ற மாமோடத் தானின் றூற் போல் வரச்செய்தே, நீடு நின்ற மரங்களிவை நிற்கு மியற்கைத் தன்மைத்திங், கோடு கின்றேன் யானேயென் றுணர்வு மிக்கோ னுணர்ந்தாற் போல். 11

செயன்மே னின்ற வறிவிடையே செயலின் மையுமச் செயல்செய்யா, வியன்மே னின்ற புலன்களிலே யெல்லா வினையு மியல்வதுவு, மயன்மே லின்றி யறிந்தானியா ரவனே யெல்லா மறிந்தோனு, முயன்மே னின்ற யோகியுகல் வினைக ளெல்லா மொழிந்தோனும். 12

ஆவ தென்பது மாசையு மற்றன
மேவ ஞானவெந் தீயிடை வெந்தன

யாவர் தந்தொழி லவ்வகை யோர்களே
சாவ தும்பிறப் புந்தவிர்ந் தார்கடாம். 13

எண்ணு மின்றியி கபரம் யானிவை
பண்ணு கின்றன னென்னுமிப் பான்மையோ
னுண்ணு மேல்வினை யுண்டென வோர்கிலா
னண்ணு கின்றவி னைநவி வுண்ணுமே. 14

அடங்கு கின்றபு லன்களொ டாசைபோய்
மடங்கு கின்றம னத்தின னைவ
னுடம்பி தன்பொருட் டாலுள தாமெனத்
தொடங்கு கின்றவி னைதொடக் குண்ணுமோ. 15

பெற்ற தேகொட மைந்துமுன் பேறிழ
வுற்ற போதிலொத் தொன்றுமொ ருவர்பாற்
செற்ற மேதுமி லாதவன் செய்வினை
குற்ற மோவவற் றின்றிறங் கூறக்கேள். 16

விட்டு முற்றும்வி னைகள்வி னைப்பயத்
திட்ட மற்றிறை தன்னிலெ ழுங்கருத்
தொட்ட நின்றவ னியாகப்பொ ருட்டுறப்
பட்ட கன்மம்ப லத்துடன் மாயுமால். 17

பிரம மானோர்பி ரமனெ ருப்பிடைப்
பிரம மாகிய மந்திரந் தன்னினாற்
பிரம மாயச ருவுடன் பெய்தபின்
பிரம மேயடை வாருளர் பின்னுங்கேள். 18

அறிவ தாகிய வங்கியி லேகொள
வறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவார்
செறிவ தாஞ்சமத் தீயிடை யேசில
ரெறிவ தாயபு லன்களை யீவர்கள். 19

உந்தி யப்பொறி யைந்தையு மொக்கவே
யிந்தி யத்தழல் வாயிடு வார்சிலர்
நந்தி யத்தொழி லியாவையு ஞானநெய்
சிந்தி யோகவெந் தீயிடு வார்சிலர். 20

தேடிய பொருள்க ளாலுஞ் செயலுறு தவங்க ளாலு, நாடிய யோகத் தாலு நவின்மறை ஞானத் தாலுங், கூடிய பரிசால் வேள்வி குலாவுவ ரநேக ரிங்குப், பாடிய விவர்க ளன்றி யிவர்சிலர் பரிசுங் கேளாய். 21

மிகமே னின்ற பிராணனையங் கபான னிடையே புகவிட்டங், ககமே நின்ற வபானனையப்

பிராண னிடையா குதிபண்ணி, யிகமே யிரண்டு மியக்கமற விருப்பார் சிலர்மற் றிவர்கண்டாய், சகமேற் பிராண யாமத்தின் றலைநின் றவரே சாற்றுங்கால். 22

இன்னவர்க ளியாவர்களு மியாகமறிவாரே, யன்னவர்க ளேயறனி றீமையின கன்றோர், சொன்னபரி சாலிவைதொ டங்குமுடி யாதார்க், கென்னபரி சாலுமிக மில்லைபர முண்டோ. 23

இப்படி யுரைத்த விந்த யாகங்க ளியாவு முன்னஞ், செப்பிய பிரமத் தின்கட் செனித்தன செய்யுங் காலை, யொப்பரி தாய புத்தி கருமத்தி னாகா துள்ளத், தப்படி யறிந்து நீயும் பாவத்தி னகல நிற்பாய். 24

தொன்மை யாகமுன் சொன்னது றைக்கெலா
நன்மை யாமிகப் பாலது ஞானமே
பின்ம யாலறுத் தாங்கது பேணிடுந்
தன்மை யாதெனி லாங்கதுஞ் சாற்றுவாம். 25

விழியாமென வறிவாலறி வுறுவார்விழி வசமே, வழிபாடுசெய் தவர்சேவடி மலர்சூடிட வவரே, யொழியாதெவர் களுமியாவையு மொருநீயென

திடையென், றழியாவகை யதுவாவதொ ரறி
வேயரு ளுவரால். 26

அதனால்வரு பயன்யாதெனி லழிபாதக முத
லாய், விதநாடரும் வினையாழியி னிடையேவிழு
குறுவார், திதனாகிய வறிவாகிய சிதையாமித
வையினு, விதனும்வகை கரைசேருவ ரெஙனே
யெனி லதுகேள். 27

எறியாவெரி வருகானிடை யெரியாதன வெ
வைதா, மறியாவறி வுடையோர்களு மறிவாரா து
விதுபோற், குறியால்வரு குணஞானமெய் யகலே
கொள விடுமேற், பொறியால்வரு வினையானவை
பொடியாமிதொர் பொருளே. 28

தீதற் பாலாம் வினைபுரி வோருஞ் சிலநாளி,
லேதற் பாலா மறிவறி தக்கோ ரியாரென்னி,
னேதற் பாலார் பாலுமிவ் வுண்மைப் பொருட்
பாலுங், காதற் பாலா ரைம்புலன் வென்றோ
ரிவர்கண்டாய். 29

சொல்லரு ஞானப் பொருடெரி யாரெது
சொன்னாலு, மல்லவி தாமென் றையுறு வாரங்
கன்பில்லா, ரில்லவ ராவா ரிகபர மில்லா ரிவர்
கண்டாய், தொல்லறி வாலே யையுற வற்றோர்
துறவுற்றோர். 30

அறியா மையிலே பிறந்துன்ற னகத்தே
வளர்ந்த வையுறவை, நெறியா லுன்றன் ஞான
மெனும் வாளால் வெட்டி யறநீக்கிக், குறியா
லுன்றன் வினைவிளைத்துக் கொள்வா யென்று
கூறினா னுறியார் வெண்ணெய் தொட்டுண்டிவ்
வுலக முண்ட திருவாயான். 31

4. சம்பிரதாய அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 147.

பூத்தருளி யொருமலராற் புவநமவை யீரே
ழுங், காத்தருளி விளையாடிக் கடைசாரங் கண்
வளருந், தீர்த்தன்மறை முறைமொழிந்த திரு
வாக்குத் தெரியாதே, பார்த்தனவ னெதிர்நின்று
சிலவிங்ஙன் பகர்வுற்றான். 1

கருமநன் றெனவுமெதிர் கழறுகின் றனைதுற
வை, யருமருந் தெனமொழிதி யவையிரண்
டினுமமல, வொருமையென் றுயாகல வுரைசெய்
கென் றனன்விசய, னிருமையின் பரிசுமிது வென
வியம் பிடுமிறைவன். 2

துறவுநன் றருவினைசெய் தொழிலுநன் றவை
துணியி, லறவுநன் றருவினைகள் விடலிலங் கவை
முயல்கை, பெறவிலின் பமுமிழவி விடருமொன்
றிலர்பெரிது, துறவுநின் றவர்பிறர்க டுயரினின்
றிடுதொழிலர். 3

பெருமையொன் றியதுறவு கருமமென் றிரு
மையினு, மருமையொன் றினையடைஞ ரவை
யிரண் டையுமுடைய, ரிருமையென் றறியுமவ
ரிவையறிந் திலரியல்பி, னொருமையென் றுணரு
மவ ரிவையுணர்ந் தவருணரில். 4

வினைமுயன் றிடவதனின் விளைதருந் துறவது
கொ, டெனையடைந் திடுவரெவர் களுமிவண்
செயலைவிட, நினைவருந் தகையபொரு ணெறி
யறிந் திடுதலரி, தனையதந் தொழில்புரியு மவ
ரடைந் திடுவரறி. 5

கவைதருங் குணமுமிகு களிதரும் புலனு
மெனு, மிவைகடந் தவர்களெனை யறிவினன்
றிசையுமவர், நவைதருந் தொழில்செயினு நலிவ
தெங் கவரையவை, யவைகடந் தவர்கள்வினை
யவைதுறந் தடைகுவதென். 6

காணுங் கேட்கு முறுமோக்குங் காலா னடக்
குங் கண்வளரும், பேணுந் துறக்கு மூச்சுவிடும்
பேசும் விழிக்குஞ் சிம்பிளிக்கும், பூணு மின்னும்
பலவெனினும் புலன்சேர் பொறியின் புணர்ப்
பென்றே, தூணுங் கிரியு மெனவொன்றுந் துளங்
கான் விளங்குந் துணிவுடையோன். 7

யாரெவ் வினையு மென்பொருட்டா லியற்றிப்
பயனை யிகழ்வாரவர், சேரும் வினைக ளவற்

ரேடுஞ் சேரா ரெய்துந் திறமுரைக்கிற், சார
வுடனே பிறந்திருந் துந் தண்டா மரையின் றகை
யிலையு, நீரு மெனலா யிருப்பாதி னின்றோர்க்
கொன்று நிகழா தால். 8

உடனுய புலனுலு மநனுலு முடம்பாலு, நட
மாகு மெனமுயல்வார் நாடோறு முயன்றாலும்,
விடமாகு மவ்வினையே வீடாகும் வினைப்பயனைக்,
கடனுகு மெனமுயல்வா ரதனுலே கட்டுண்பார். 9

அன்பவினை யாகுபயன் விட்டமைதி யாலே,
யொன்பதுபொய் வாசலமை யூரதனி னுள்ளே,
யின்பவுரு வாயினிதி ருப்பனியல் பாலே, முன்
பயில்வ தாம்வினைசெ யான்முயல்வி யானுல். 10

இவ்வகைய வரயசெய வியாவுமியல் பேகா,
ணவ்வகைய மாயையத னுலறிவு ரூதே, செய்
வகையன் யானெனது செய்கையிது வென்றே,
பொய்வகைபி னுலழிவ தேபுலனி லாதார். 11

அறிவினு லறிகிலா தவையெலா மழியவே
செறிவினு ரறிவுவா னிரவிபோ றிகழுமா
னெறியினு லதனிலே நிலையுமா யதனிலோர்
பிறிதிலா வகையினுர் பிறவியா னதுவிலார். 12

நன்றே ஞாந வருமறையோ னன்னு யந்நா
யிறைச்சிதனைத், தின்றே யுழலு மவனியானை
யாவென் றிந்தத் திறத்தெல்லா, மன்றே யென்னு
தாமென்னு தறிவாய் நின்ற வெனையெங்கு,
மொன்றே யாகக் காண்பானிவ் வுடம்போ
டிருந்தே யுடம்பறுப்பான். 13

இகமே நிகழும் புலன்விளைந்த வின்பமெல்
லா மறவிகந்துள், ளகமே விளையும் பேரின்ப
மடைந்தார்க் கென்று மழியாதாம், புகமேய்
கின்ற புலன்பொறிகள் புணர்ந்த வின்பம் போ
மென்றுந், தகமே விடாா மெனவுமவை தக்கோ
ரென்றுஞ் சாராரால். 14

14

உடம்புட னேயுள னுகியி ருந்தே
விடம்புரை காமவெ குளியின் வேகாச்
சடம்பொறை யாமைத விர்த்தவ னேநல்
விடம்புகு ஞாநியு மின்புறு வானும். 15

மெய்யறி வேவிளை யின்பம தாக
மெய்யறி வேவிளை யாடிட மாக
மெய்யறி வேயொளி யாகவு மேயோர்
மெய்யறி வேபெறு மின்பம்வி டாதார். 16

காவல்செய் தைந்துபு லன்கணி ரண்டு
மேவவி ரும்புரு வத்திடை விட்டிட்
டாவகை நின்றவ பாநபி ராண
னேவவி னின்றியி யக்கம றுத்தே. 17

அஞ்சுபொ றித்திற னாசைய டக்கா
நெஞ்சுப யத்தொடு கோபமு நீக்கா
வெஞ்சுதி றத்தலில் யோகிகள் காணு
முஞ்சுபி றப்பிடர் யாவுமு திர்ப்பார். 18

சாதி புரியுந் தொழில்களுக்குந் தக்கோர் செய்யுந் தவங்களுக்குந், தீதி லுலக மேழினுக் குஞ் சேரு மிடமா யுள்ளவெனை, யோதி முடியும் பரிசேமெய் யுணர்ந்தார் பிறவா ரெனவுரைத்தா, னாதி முடிவொன் றின்றியே யடையத் தானே யாய்நின்றான். 19

5. ஞாந கர்ம அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 166.

---

6. யோக அத்தியாயம்.

யோகம நத்தவர் யோகம தற்கே
யேகமு தற்பொரு ளாகியி ருந்தே
நாகப ணத்திடை யேநட மாடும்
மேகம வற்கிவை மீளவி ரிப்பான் 1

செய்தவி னைப்பயன் விட்டிவை தீரா
தெய்தவி யற்றியி ருப்பவ னேகா
னுய்யநி னைத்திடு யோகிநன் ஞாநி
வெய்யத ழற்பொலி வேள்விசெய் வாரில். 2

மேவின யாவையும் வீடுத லில்லார்
யாவர்க ளேனுநல் யோகிக ளாகா
ராவர்க ளாகில வாவற லேகா
னோவவி லாதநல் யோகமு மையா. 3

உய்வகை யோகமொ ருப்படு வார்க்குக்
கைவரு மாசெயல் காரண மேகாண்
மெய்வகை யோகம்வி ளைந்தபின் மெய்யே
செய்வன வானவை தீமைய வேயாம். 4

புன்மைய வானபொ றித்திற னோடும்
பன்மைய வானவி னைப்பய னோடு
மன்மைய னானவ னப்பொழு தையா
தன்மையின் யோகம திற்றலை நின்றான். 5

தானல தியாவர்தன் மேன்மைசெய் தக்கார்
தானல தியாவர்தன் கீழ்மைச மைப்பார்
தானல தியாவர்தன் மெய்ப்பகை யாவார்
தானல தியாவர்த னக்குற வாவார். 6

இறவா வகைதன் னுள்ளத்தை யடக்கு மவனே தனக்கென்று, முறவா யுள்ளா னல்லாதார் தமக்கே பகையா யொழுகுவார், துறவா தொழுகுந் துவந்துவங்க டுறந்தோன் றனையே தொடர்ந்தவர்பான், மறவா தெழுந்த மெய்யறிவிம் மாயை மறைக்க மறையாதால். 7

பாடும் பனுவல் பலவோதி யவற்று லறியும் பயனுணர்ந்து, நீடும் புலன்க ளவைவென்று நிலையிற் கலக்கற் கரியானு, யோடும் பொன்னு மொருபொருள்போ லொக்கப் பார்க்கு மவனே யிங், காடும் பெரிய மாயக்கூத் தாடா ததுகண் டமர்ந்திருப்பான். 8

கைம்மா றில்லா தனசெய்வான் காதற்றோழன் கடும்பகைஞன், விம்மா தெவர்க்கு மொத்திருப்பான் வேண்டப் படுவான் வேண்டாதா,

ன்ம்மா மறைநூ னெறிபுரிவா னுகா தனவாக்கிடுவானென், றிம்மானுடவ ரனைவருக்கு மொப்பான் யோகியெ னப்படுவான். 9

தலையா மிந்த யோகத்தைத் தலைநின் றொழுகுந் தன்மைகே. ளுலையா வாசை யறமாற்றி யொன்றுந் தனக்கென் றொழுகாதே, மலையார் முழைஞ்சே முதலாக யோகங் களுக்கு வகுத்துரைத்த, நிலையா வையினு மொன்றினில்வந் தியாது நலியா விடத்ததிலே. 10

ஒக்கும் வகையாற் குசைபரப்பி யதன்மே லுழையின் றோல்படுத்துத், தக்க துகிலை யதன் மேலே விரித்துத் தானங் கதிலிருந்து, மிக்க மநனை யறவொருக்கி வேறு செய்யும் வினைகளுடன், றொக்க புலன்க ளவையடக்கி யுணர்வு தூய்தா வதன்பொருட்டால். 11

தலையுங் கழுத்து முடம்புமிவை செவ்வே தளரா தேயிருக்கு, நிலையி லிருந்து கண்களைத் தன் மூக்கி னுதிமே லேநிறுத்தி, யலையுங் கடல் போற் காமமுமெய்ப் பயமுந் தன்னை விட்டகல, வுலையு மனமுள் ளடங்க வெனை யுணர்ந்தே யிருக்கு மதுயோகம். 12

எண்டிகழும் யோகத்தை யிப்பரிசே யெப் பொழுதுங், கொண்டுபயில் வார்கடைக்கா லென்னையே கூடுவரா, லுண்டியினின் மிகுவா ரூண் டுறப்பார்மிக் குறங்கிடுவார், கண்டுயிலை யறத்துறப்பா ரவர்க்கிதுகை வாராதால். 13

துயிலு முணவுஞ் செய்தொழிலு மிகாமே குறைந்து தோன்றுமே, பயிலு மவனே யோகத் தைத் தன்பாற் படுக்கும் பான்மையா, னயிலும் பொறிவிட் டவ்வறிவு தன்பா லடங்கு மப் பொழுது, குயிலு மியோகந் தலைநின்று னென் றுங் கவனைக் கூறலாம். 14

இப்பரிசு பயில்கின்ற யோகிகா விலாவிடத்து, மெய்ப்பரிசு நடுங்காத விளக்குப்போல் விளங்கு மா, லெப்பொழுதாங் கவனுணர்வி வுண்மை யிலே சென்றிசையு, மப்பொழுது பரமாநந் தத்தினையு மடையுமால். 15

யாதொன் றிந்தப் புலனறியா வளவி லின்ப மாயிருக்கும், யாதொன் றினைச்சென் றடைந்

தோர்கள் பின்னை யதனி னிரண்டாகார், யாதொன் றினைப்பெற் றவரிதனின் மிக்க தொப்ப துண்டென்னுர், யாதொன் றிந்த வறி வுக்கே யறிவாய் நிற்கு மதினின்றோர். 16

வஞ்சர் வேல்கொடு மார்பினை நிபினு
மெஞ்ச வேதழன் மூடியெ ரியினு
நஞ்சி னூழ னுகர லியினு
மஞ்சி டாது வாநந்த மாவதே. 17

போக மாய்த்துப்பு லன்களைப் போக்கறுத்
தாக மாமெய்ய றிவிடை யேயந்த
வேக மாயம நத்தினை மெல்லவே
யேக மாகவி ருத்திக லாதுநீ. 18

வாங்கி யைம்பொறி நின்றம நத்தினை
நீங்கி டாவகை நின்னுளி ருத்தியே
தீங்கி யாவையஞ் சிந்தைசெ யாமையாம்
பாங்கி யாதது வேபயில் வாயரோ. 19

தேறு நெஞ்சின னுய்த்தன்செ யலலால்
வேறு கண்டறி யாமெய்ய றிவினு
லூறி லிந்தவு டம்புடன் வேறுபெற்
றேறி நின்றவ னேயின்ப மெய்துவான். 20

இழியா திந்த யோகத்தை யென்றுந் தலைநின் றவனென்று, மழியா வின்பத் தினையின்பத் தாலே யடையு மதுநிற்க, வொழியா வெல்லா வுயிர்களுந்தன் னுள்ளே காணு மவற்றுள்ளே, கழியா தெங்குந் தானின்ற பரிசுந் தெரியக் காணுமால். 21

யாவ னொருவ னென்னையெல்லா வுயிர்க ளிடையு மென்னிடையே, மேவ வெல்லா வுயிர் களையும் வேறா காதே மெய்காண்பான், றேவர் பகைமுன் செகுத்தோனே யவன்யா தேனுஞ் செய்திடினு, மாவ வவனா கின்றேன்யா னதுநீ யேது மையுறேல். 22

இடரா னதுதா னின்பந்தான் யாவர்க்கேனு மாயிடுமேற், படரா நின்ற வவைதானு முறு வான் பரம யோகியென்பான், சுடரா நின்ற வடிவேலோய் துணிநீ யென்று துழாயலங்க லடரா நின்ற நெடுமுடியோ னருளிச் செய்ய வவனுரைப்பான். 23

எல்லா வுயிரு மொன்றாகப் பார்ப்பதியோக மெனவுரைத்தாய், மல்லார் தோளா யிதற்குநிலை

காணேன் மநமா கின்றவிது, நில்லா வியற்கைத் தாய்ப்புலனைக் கலக்கு மதனை நிலைநிறுத்த, லொல்லா தெனவுங் காற்றடக்கற் கொக்கு மெனவு முணர்கின்றேன். 24

இவ்வகை விசயன் கூற மாயவ னியம்புகின்றா, னைவகைப் புலனு நெஞ்சு மடக்குகை யரிதா னாலு, மும்வகை யோக மியாவும் முயற்சியி னாலு மோவ்வா, வைவகைப் புலன்செ யின்ப மனைத் தையும் வெறுத்த லானும். 25

வெய்ய நெஞ்சம டங்கிடும் வேறிதற்
கைய மில்லையென் றேயறி யாதலாற்
பைய வேகா ணம்பதி னான்கையுங்
கைக டந்தவர் யோகமுங் கைகண்டார். 26

என்று கூறவி சயனி யம்புவா
னின்று யோகத்தி லேநெடு நாளெலாம்
பொன்றுங் காலத்த யர்ந்துயிர் போயினாற்
சென்று நற்கதி யேயன்று சேருமோ. 27

படுகின்ற னெனவுரைத்தா, னருவெனவன் றரு
வெனமுன் பாராலு மறிவரியான். 37

6. யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 203.

---

7. மாயா ரூப அத்தியாயம்.

உய்ய வன்பினொடு மென்னை யேயடையு
மியோக மேபயிலும் யோகிதா, னைய மின்றி
யெனை யேய றிந்திடும தைய நீயுமறி வாயென,
வைய முண்டுமறை நீர்மை யுண்டிடையர் மாத
ருண்டிட மலர்ந்திடுஞ், செய்ய தண்பவள வாய்தி
றந்துதிரு மாது கேள்வனிவை செப்புவான். 1

மாயு மாயைமறை யாத னெஞ்சினிடை மற்
றெ னுண்மையினை வாய்மையா, லேயு மாறுறவ
றிந்து ளோர்களறி யாத தொன்றுமிலை யென்
னினு, மாயு மாநுடா நேகர் பாலொருவ
னென்னை யாயுமநம் வைத்துளா, ஞயு மாநுடா
நேகர் பாலொருவ னேய றிந்துமுடி வானையா. 2

மண்ணு நீருமெரி தீயும் வாயுவுமவ் வானி
னோடுமந புந்தியு, மெண்ணு நீர்மைகளில் யானெ
னும்பதமு மென்னு மெட்டுமிவை யன்றியே,
பண்ணு நீர்மைகளின் மேல தாயுலகி லியாவை
யுங்கொடுப ரித்துடற், கண்ணு நீடுயிரு மாகி
யென்னுடைய மாயை நிற்பதுகை வேவினேய். 3

கண்ணி னூற்றெரிய லூற்று னார்ந்திடிலி
ரண்டி னூலும்வரு காரிய, மண்ணி னிற்பந
டப்ப வென்றபொருள் யாவு மற்றவிரு பான்மை
யே, நண்ணி நிற்பதுல காத லாலுலகி னூச
வுற்பவமு நானலா, தெண்ணின் மற்றறிவ தில்லை
யெப்பொருளு மென்னி னந்நியம தில்லையால். 4

வேத மாகிநிகழ் யான லாதுலகி லென்னின்
வேறெனவி ளங்கிடும், பூத மானவைபொ றுக்க
வேறுபொறை யாள ரில்லையெது போலெனி,
லோது மாமணிய நேக மூடுருவு கோவை நூலி
னொரு பான்மை போன்ம், பேத மானபொரு
டோறு நான்மருவி நின்ற வாறுநனி பேசுகேன். 5

திரியுமிரு கதிரினிடைத் திகழொளிநான்
றிருமறையி, னரியமுத லெழுத்ததுநா னுடைவர்

பா லாண்மையுநான், விரிபுனலிற் சுவையதுநான்
மேதினியில் வாசமுநா, னெரியில்வரு வெம்மையு
நா னாகாசத் தெழுமொலிநான். 6

ஆன்றவறி வுடையோர்பா லறிவுநா னடங்
கினர்பால், வான்றவநான் வளர்நன்மை பூண்
டார்பால் வண்புகழ்நான், றோன்றுமிகு திறலோர்
பாற் காமமுறுத் தொல்வலிநா, னான்றுபொரு
ளனைத்தினுக்கு முயிராகி யுள்ளேனான். 7

மூன்றுகுண வகையாகி முடிகின்ற பொருண்
முழுதுந், தோன்றுவது மென்னிடையே யெனைத்
தொடர்ந்தே நிற்பதுவு, மான்றவமற் றவற்றி
னிடை யான்றோன்றே னவற்றினுக்குச், சான்
றெனநிற் பேனல்லா லவைசார்ந்து வாழேனான். 8

மைக்குணங்க ளெனமுனம்யான் வகுத்து
நினக் குரைத்திட்ட, விக்குணங்கண் மூன்றாலு
மயக்கப்பட் டறிவிழந்து, தொக்கிணங்கு
கின்றவுயி ரிவையெல்லாஞ் சுடர்வேலோ, யக்
குணங்கள் கடந்தவெனை யறியுமோ வறியாவால்.

இவ்வகைய குணமூன்றி னியற்கைத்தா யாரா
லுஞ், செய்வகைய தல்லாவென் மாயையினாற்

றிகைப்பொழிந்திங், குய்வகைய தரிதெவர்க்கு
மென்னையே யெபபொழுது, மெய்வகையோ
டடைகின்ற மநமிலரேல் வேல்வேந்தே. 10

ஊழாலே வருமிந்த மாயையினா லேயுள்ளம்,
பாழாக வறிவிநகே பறியுண்டு நெறிநின்றோர்,
வீழாத தீவினையே வினையாக விளக்கின்றார்,
கீழானோ ரெனையடையா ரடைவாருஞ் சிலருளர்
கேள். 11

செல்வம்விரும்பினர் செல்லல டைந்தோ
ரல்லல்கெ டுக்கவெ னன்புசெய் வோர்க
ணல்லத றிந்தமெய்ஞ் ஞாநியிந் நால்வர்
வல்லதி லென்னைவ ணங்குத வத்தோர். 12

இன்னவர் தங்களி லென்னொடும் வேறா
யுன்னலி லாமையின் ஞாநியு யர்ந்தோ
னன்னவ னல்லனெ னக்கவ னுக்கே
நன்னல னாகுவ னானுந லத்தோய். 13

ஓதரு ஞாநியென் னுண்மையி னுள்ளே
யேய்தலி னாலவ னானென வேயா
மாதலு மிங்ஙன நேகமெ னச்சொல்
காதலி றந்தப வங்களி னுலாம். 14

விரியவு ணர்ந்தவி ழுப்பொரு ளெல்லா
முரியவெ னன்றியி லாதவொ ழுக்கந்
தெரியவ றிந்தெனை யேசெறி கிற்பா
னரியன வன்பெறு தற்கயில் வேலோய். 15

மற்றவ ருந்தம நங்களில் வைத்த
பற்றதி லேபறி யுண்டறி வெல்லா
முற்றவை தந்திடு தெய்வவொ ழுக்கா
னற்றவ னின்றவை நண்ணுவர் வேலோய். 16

யாவனொ ருத்தனி யாதொரு தெய்வ
மேவவ ருச்சனை யன்பின்வி ழைப்பா
னுவல்ச லிப்பறு மன்பவ னுக்கே
யாவது முற்றும ளித்திடு வேனான். 17

அளித்தவவ் வன்பொடு மத்தெய்வ நாளுங்
களித்தவ ணங்கினர் காதல வெல்லாம்
வெளிப்பட முற்றும ளித்திடு வேனா
னொளிப்பரி தாமுரு மஞ்சவு டன்றோய். 18

சிந்தையி னித்தெய்வ மெய்த்தெய்வ மென்றே
முந்தவ ருச்சனை செய்துமு டிக்கு
மந்தம நத்தர்பெ றும்பயன் வாளா
வந்தமு டைத்தத நித்தமு மையா. 19

தானந்த மிலியுவமை தரநின்று தாவரிய,
வானந்த வுருவமென வெனையொன்று மறிவதிலர்,
கோனந்தன் மகனரசர் குலமைந்த னிவனுமெழி,
லானந்த மிலியொருவ னிவனென்ப ரறிவிலிகள்.

மருவுற்ற பிரகிருதி யதிலுற்ற மறைவனெழி,
லொருவர்க்கு மறியும்வகை வெளிநிற்ப திலையுல
கில், வெருவற்ற பெருமயலின் மாமுற்று விழி
மறைய, வருவற்ற வெனையுலக மறிகிற்ப
திலையடைய. 21

போனவை யினிமேற் புகுதநின் றவையிப்
பொழுதுபோ கின்றவை யனைத்தும், யானறிந்
திருப்ப னியாவுமா மென்னை யுலகின்மற் றியாவரு
மறியார், மானவெஞ் சிலையாய் வேண்டல்வேண்
டாமை தன்னிலே வருகுண மயக்காற்,
றூனமைந் துருவாய்ச் சனித்திடும் பொழுதே
தந்தமெய் யறிவுசார்ந் திடலால். 22

வியக்கமேன் முயன்ற நல்வினை மாந்தர்
விரும்பல ராகிமுன் செய்த, பயக்கமே வியதீ
வினையெலா மறவே பற்றறப் பறிந்துமுன்
போனாற், றுயக்கமே புரியுஞ் சோகமே முதலாந்

துவந்துவ குணங்களிற் றொடர்ந்த, மயக்கமே வலரா யொழுக்கமே நிலைநின் றென்னையே மாதத் திடை வைப்பார். 23

எறிவரும் பிணிமூப் பிறப்பொடு பிறப்பென் றிவைகெடுத் திடல்பொருட் டாகக், குறிவரும் பரிசு நினைத்துமற் றெனையே கூடுதன் மேவிநின் றவர்க, ளறிவரும் பிரமந் தன்னையு மதனை யறிவு மெய் யறிவையு மறிவி, னெறிவருங் கரும மனைத் தையு மறிவ ரறிந்தபின் னிகழ்வதுங் கேளாய். 24

தேடும் பழைய வதிபூத மதிதெய் வத்தோ டதியெச்சங், கூடும் பரிசு நின்றவெனை யறிவா ரிந்தப் புழுக்கூடு, வீடும் பொழுது மெனை மெய்யே யறிவா ரென்ருன் யாம்வெவ்வே, ரூடும் பழைய மாயக்கூத் தாட்டு விக்கு மம் மாயன். 25

7. மாயா நுப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 228.

---

8. எழு வகை வினு உரைத்த அத்தியாயம்.

அடைய ஞாலத்தை யார்த்ததி லார்ப்புண
திடையர் தாம்பிடை யார்ப்பவி ருப்பவ
னுடைய ஞகமுன் போதின வேகொடவ்
விடைய ஞனவன் மீளவி யம்புவான் 1

ஆயபிர மத்தொடத் தியாத்மமமை கரும
மேயவதி பூசமதி தெய்வமதி யெச்சங்
காயமதி லுள்ள ரிசுங்கெழுமு காயம்
வீயலுறு போழ்திலுனை மெயுதெளியு மாறும். 2

விரியவுரை செய்தருள வேண்டுமென மீண்டவ்
வரியரவி லேதுயிலு மாயவனு ரைப்பா
னரியதழி யாமையத னைத்திலுமு றைக்கிற்
பெரியதுமொ ழிந்தபிர மம்பிறவு நீகேள். 3

அந்தக் கரணங் களினின்ற வறிவத் தியாத்ம மாவதுதா, னிந்தப் பிறவி தனையாக்கு மியாகங் கரும மென்பதுதா, னந்தற் கமைந்த வுடம் பதனை நானென் கின்ற ததிபூதம், பந்தப் படுமிவ் வுடற்கமைந்த பருடன் றெய்வ மெனப்படுவான்.

எஞ்சு தலையி லதியெச்ச மாகின் றேனு னிறக்குங்கா, னெஞ்சு கவரு நெறிகளெலா மடைத்து நினையப் படுவதுகா, னஞ்சு புலனும்

பொறியைந்து மடக்கி யறிவென் பாலதாய்த்,
துஞ்சு மவர்க ளெனையடைவா ரெவ்வா
றென்னிற் சொல்லக்கேள். 5

இந்த வுடலம் விடும்பொழுதி யாவ னி
யாதொன் றினைநினைந்தா, னந்த வளவே
யந்தப்பா வனையா லதனை யடையுமா, லென்ற
னியல்பே யெப்பொழுது மிதயத் திடைகொண்
டென்பாலாஞ், சிந்தை யொடும்வா ளமர்
தொடங்கி லதனா லெனையே சேருதியால். 6

நல்ல கரும யோகத்து ஞான யோக
மதுதனிலுஞ், செல்லு மநனை மிகச்செலுத்திப்
பிறிதொன் றினையுஞ் சேராதார், சொல்ல
வரிய கதிரவன்மண டலம்போற் றோன்றுந்
தொல்லோனை, யல்ல தடையா ரவனியற்கை
யடையும் பரிசை யறையகேள். 7

எல்லாப் பொருளு மறிவானை யெல்லாப்
பொருட்கும் பழையானை, யெல்லா ரையுந்தன்
னிலைநிறுத்து வானை யிரம்பச் சிறியானை,
யெல்லாப் பயனு மீவானை யார்க்கு நினைதற்
கரியானை, யெல்லா விடத்து மிருடீர்த்த விள
வெங் கதிர்போ லெழுவானை. 8

மருவற் குரிய வன்புடையார் மயங்கா யோக
மநத்தாலே, புருவத் திடையே தம்முடைய
புரைதீ ருயிரைப் புகநிறுத்தி, யுருவத் தினை
விட் டிடிவிந்த யோகத் தாலே யவனோடும்,
பொருவப் படுவ ரப்பொருண்மே லின்னம்
புகல்வன் பொருவேலோய். 9

யாதொன்றை மறைதெரிந்தோ ரழியாதென்
றெடுத்துரைப்பர், யாதொன்றை யவாவறுத்த
யோகிகடா மெய்திடுவர், யாதொன்றை யுற
நினைந்தோர் காமமுத லியவிழப்பர், யா
தொன்றப் பரம்பொருளா மதைச்சுருங்க வியம்பு
வன்கேள். 10

அஞ்சுபலன் வழியவைய டைத்தயலு ருதே
நெஞ்சுதனை யிதயகம லத்திடைநி றுத்தி
யெஞ்சுதலி லுயிர்வளியை யுச்சியினி லேற்றி
யுஞ்சுபுகு நெறியிதென யோகுடனி ருந்தே. 11

ஓதலினி யற்கையினொ டோமெனுமெ ழுத்தை
வாய்தனிலு ரைக்கமந மானதுத னித்தே
மேதகுமெ னைத்தெளிய வாவிதனை விட்டோர்
வீதலினி யற்கையெனை யேயடைவர் மிக்கோய்.

இப்பரிசி ஞண்டொரறு திங்களள வென்ஞ, தெப்பொழுது மென்றனியல் பேசினைய லூற் ரூர், கைப்படுவ னியானெனியல் கைப்படவி ருந்தோர், பொய்ப்பிறவி யானதுமறித்தடைதல் பூணர். 13

செய்யாமுன் சார்ந்தவினை தீர்ந்த போதே திசைமுகனு டணைந்தோருந் திரிய மீள்வர், மெய்யாக வினையடையு மவரே கண்டாய் மீளாத நெறியடைந்தார் வேறு கூறி, லையா கேள் சதுர்யுக மீரைஞ் ஞூறு மொருபகலா மாண்டொருநூ றயற்கு முள்ள, தெய்யாதாங் கவருக்கோர் பகலிற் றோன்றி யிராவிறக்குந் தன்மைத்தாம் யோகி யெல்லாம். 14

நெறியில்வரு வியத்தமுட னவ்வியத்தங் கூடாத நிலைமை யென்றும், பொறியழியு மாக்கைதனி லழியாத புலமென்னும் புதிதன் றென்று, மறிவரிய நெறியென்று மழியாத பொருளென்று மடைந்தோர் பின்னைப், பிறி வரிய நெறியென்றும் பெரியோர்கள் பேசுவ தென் பெற்றி கண்டாய். 15

எப்பொருளு மியாவன்றன் னுள்ளடங்கிற் றெங்குமாய் நிற்கின் ருன்யா, ரப்பரம பரம் பொருளா யுள்ளவெனை யன்பாலே யடைவ தையா, வெப்பரிசு வருங்காலத் திறந்தார்கள் பிறவாதார் பிறப்ப ரென்னி, லப்பரிசு வருங் காலத் தினையறிய வுரைக்கின்றே னதனைக் கேட்பாய். 16

அங்கியொளி பகல்வெண்மை யாங்கால தேவதைக ளவர்க ளோடுந், தங்குமறு திங்க ளிடை யுத்தரா யணஞ்சார்வார் மறுத்துஞ் சாரார், கங்குல்புகை கறுப்பென்னுங் காலதே வதையடைந்து பிறக்குங் கண்டா, யெங்குமறு திங்களிடைத் தெக்கணு யநத்திறந்த யோகி யென்பான். 17

எத மான தின்றியிவ் விரண்டு மாயுமி யோகி தான், வேத மோதி வேள்விதாந மெய்த்த வங்கள் செய்துளா, ரேது வாய நற்பதங்க

ளெய்தி வீடு மெய்துவா, ஞத லாலவ் வியோ
மேசெய் யென்று மாய ஞேதிஞன். 18

8. ஏழ வகை விஞ உரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 246.

---

9. மாயா விகார அத்தியாயம்.

ஈர்வன்றுயர் களையும்பத மீதன்றுகொ லெனவே, யார்வஞ்செயும் விசயன் கொளு மாசங்கையை யறியாக், கார்வந்தென வவனன்புறு களிகொண்டெழ வெளியே, தேர்வெண்பரி குசைகொண்டெழு பாகன்றிரு மொழிவான். 1

அறையும்பொருள் களின்முன்பநு பவமொன்றிய வதனை, மறையும்பொருள் களின்முன்பற மறையும்பொரு ளினைமே, விறையுந்துய ரதுவின்றிமு னியைகின்றதை யிசைவோ, டுறையுந்துக ளறநின்றதை மொழிகின்றன னுணர்நீ. 2

அழிவொன்றில தறஞென்றிய தரிதன்றிய ததன்மேல், வழிவந்தமெய் யறிவன்பில ரெனை யெங்கணு மருவா, திழிதந்திடு சநநங்கொடு மரணங்கொடு மிங்ங, ஞழிதந்திக பரமொன்றிய வுருவங்களி லுழல்வார். 3

யாரு மறியப் படாமையதே யெனக்கு வடிவா யுடையநா, ஞரு முலகங் களையடையப் பரப்பி நிற்ப ஞதலிஞற், சாரு முலகிற் சராசரங்க ளெனையே யவற்றை யான்சாரேன், சேரும் பரிசு நின்றூற்போற் றெளியா தார்க்குத் திகழுமால். 4

முன்னே யொன்றுங் கலவாதியா னிற்பன் முழுது மாய்நின்ற, வன்னேர் மையினு லுலக மெஞே டங்கங் கலவா தாதலிஞ, லென்னே யென்ற னியற்கையினைப் பாரா யிந்தச் சகமெல்லா, மன்னே யென்றன் மாயைபெறு மாங்கா ரமுனுய்த் தருவன்காண். 5

என்னுருவிற் புணராதே யென்னைவிடத் தோன்றூதே, மன்னுயிர்க ளெனையென்றுஞ் சார்ந்துவரும் வகைகேட்கி, லுன்னுமிட மெங்கு

நிறைந் தொளிர்கின்ற வானெங்குந், தன்னி யற்கை செறிகாற்றின் ஞேற்றம்போன்ஞ் சுடர் வேலோய். 6

ஈண்டுபொரு ளிவையனைத்து மிறக்குங்கா லென்னிடையே, மாண்டுபுகும் பிறக்குநாண் மற்றவைதாம் வரன்முறையே, மீண்டுபுறப் படு மென்ஞ லாதலினுன் மெய்பார்க்கில், யாண்டு முயிர் படைத்துக்காத் தழிக்கின்றேன் யானே காண். 7

விலங்க லனையாய் பலங்களுடன் வேண்டல் வேண்டா மையைவிட்டுச், சலங்கொள் வினைக ளவைசெய்வ னதனு லென்னை யவைசாரா, வுலண்டு வாயா ஞற்றந்த நூலாற் கட்டுண் பதுபோலப், பலங்க ணினைவா ரதனுலே கட்டுண் டாங்கே பட்டுழப்பார். 8

ஊர்வன நிற்ப வாக வுலகையுண் டாக்கு மென்னை, யேர்பெற வறியா தார்தா மக னென்றே யிகழா நிற்பர், வேறென நெஞ்சத் தாசை வினைகளே மிடையச் செய்வா, ராறெனி லவர்க டாமு மரக்கரோ டசுராவர். 9

அறிவினு லென்னை யாக வறிந்துகொண் டமைதி யாலே, பொறிவழி யடைத்தெப் போது மென்னையே போற்றி செய்து, நெறி யினுல் வழுத்தி வாயா லென்னையே நினைந் து நெஞ்சாற், செறிதரு மிவர்கள் கண்டாய் தேவரிற் றெரியப் பட்டார். 10

காலத் தாலும் பொருளிடத்துங் கணித்தற் கரிதா கியவென்னை, ஞாலத் தார்கள் புகழ்வரிய ஞாந யாகங் களினுலே, கோலத் தால்வே ருகவுமெய்க் குறியா லொன்ரு கவுங்கொண்டு, சாலத் தாழ்வா ரவருடைய தன்மை யினைநான் சாற்றக்கேள். 11

வேதமொழி வேள்விமிகு வேள்விபிதி ரர்க்கே
யீதலுறும் வேள்விபெரி நெய்சருவி வற்ருற்
காதலுறு வோர்கள்புரி காரியமி தெல்லா
நாதமுத லாயபொரு ளாயவையு நானே. 12

ஆயிலுல கங்களைய ளித்தொளிவ ளர்க்குந், தாயினெடு தந்தையவர் தந்தைதலை களுநான், போயினவி னைப்பயன ளித்தல்புரி வேஞு, னேயுமறை மூன்றினுட ஞேமெனுமெ முத்தி யான். 13

எல்லார்க்குங் கதியுநா னிருவினைப்பா ரகனு
நா, னெல்லார்க்குந் தலைவனா னெப்பொருட்குஞ்
சான்றாநா, னெல்லார்க்கு முறைவிடநா
னியார்க்குமிடர் தீர்ப்பேனா, னெல்லார்க்கு
நல்லேனா னெப்பொருட்கும் வித்துநான். 14

தாங்கிய நீரை யெல்லா மிரவியாய்த் தலத்து
நின்று, வாங்குகின் றேனா மீள மழைகளாக்
கொடுக்கின் றேனா, மீங்குமெய் யுணரில் யானே
யாதலா லியாதொன் றேனு, மாங்கருச் சனை
செய் கின்றா ரென்னையே யருச்சிக் கின்றார். 15

ஞானமா யொன்றாய் நின்ற வென்னையே
நானா வாகப், போனதீ வினையின் மாந்தர்
வேள்வியாற் பூசித் தத்தால், வானமா முலக
மேறி வாழ்ந்துமண் ணிடையே வீழ்ந்திட்,
டீனமா மாசை யாலே யிறப்பது பிறப்ப
தாவார். 16

மின்னையேய் வேலோ யென்னை மேவுவார்
வேண்டிற் றெல்லாம், பின்னையே யென்னா
தன்றே யளித்தவை காப்பேன் வானோர்,
மன்னையே முதலாந் தெய்வம் வணங்குகின்

றாரு மற்றென், றன்னையே வணங்கு கின்றார்
தாமறி யாத தேகாண். 17

தேவரை யடைந்தோர் தேவ ராவர்கள்
பிதிர்க டம்மை, மேவவே யடைந்தோ ரந்தப்
பிதிர்களாய் விளங்கா நிற்பார், யாவர்க
ளியாவர் பாலா ரவர்களே யாவ ரென்றா,
லாவவென் னடைந்தார் யானே யாவதற் கைய
முண்டோ. 18

போதல ரிலைகாய் நீரே பெற்றதே கொண்டு
போற்றிக், காதலாற் றூய வன்பர் தந்ததே
களித்துக் கொள்வ, னாதலா லீவ நோற்ப
வுண்பவென் றிவைக ளேகொண், டீதெலா
மெனக்காய்த் தந்தா லென்னையே யெய்த
லாமால். 19

எப்பொரு டனக்கு மியானொத் திருத்தலா
லெனக்கி யாரு, மொப்பர்க ளினிய ரின்னா
தாரென வொருவ ரில்லை, யிப்படி யறியு
மன்பர் பக்கலே யானு நிற்ப, னப்படி யவரு
மென்பா லங்ஙன மமர்ந்து நிற்பார். 20

ஊணையே முதலா யென்பா லொருக்கியென் னுணர்வார் நாளு, நாணையே விட்டுத் தீமை புரியினு மவர்க னல்லா, ரேணையேய் புயத்தா யென்றுங் கேடிலா வின்ப மல்லா, தாணையே யொருகே டில்லை யெங்கணு மவருக் கைய. 21

வணிகரு மற்ற வேளான் மாந்தரு மகளிர் தாமும், பணிவொடு மென்னைப் பேணிப் பற்றறுத் திடுவ ரென்றா, லணிமுடி யரசர் மேன்மை யந்தண ரடைவ ராகிற், றணிவரும் பிறவி தீரச் சாற்றவேண் டுவது முண்டோ. 22

மின்னையே யனைய வாழ்வி னின்றநீ விருப்பி னோடு, மென்னையே வணங்கி யென்று மென் னையே நினைதி யாகி, லென்னையே யடைதி யென்றே யியம்பினா னிலங்கு வாட்கட், பின்னை யேய் முறுவ லோடும் பேய்முலை யுண்ட மெம் மான். 23

9. மாயா விகார அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 269.

---

10. விபூதி யோக அத்தியாயம்.

அரிய வெனது நிலைமையைமுன் பளவே சொன்னே னதுகேட்டே, யுரிய மனனிற் களிகூர வுவவா நின்ற வுனக்கதனை, விரிய மொழிவன் கேளென்று வேதத் தலைக்கே வீற்றிருக்குங், கரிய முகிலான் செவ்வாயாற் காதல் கூரக் கட்டுரைப்பான். 1

தேவர்களு முனிவர்களு மசுரர்களுஞ் சித்தர் களும், யாவர்களு மறியாவென் பெருமையை யென் பழைமையினாற், சாவகையும் பிறப்புமிலா வெனையறியத் தகுவாரப், பாவவினை யறவிட்டுப் பரகதியை யடைகிற்பார். 2

புத்திபொறை தவஞானம் புகழ்பழிதீக் கொலை யொழிவு, சத்தியநற் சமைதமைநற் செபந் தானஞ் சாவுபிறப், பத்திகொடு நிறைவின்ப மிடரஞ்ச லஞ்சாமை, யித்தனையுந் தோன்றுவ தென் னிடைநின்றே யெனத்தெளிவாய். 3

எனைத்துவி தத்தத வத்தெழு வோரு
மனைத்தையு நிற்பந டப்பன வாக
வனைத்தம னுக்களு நால்வரு மென்ற
னினைப்பிலு தித்தன ரென்பது நேர்வாய். 4

இப்பரி சென்னைய றிந்தவ ரென்பால்
வைப்பர்கள் சிந்தையை மன்னுயி ரோடு
மப்பரி சேயறி யாரையு மாங்கே
யுய்ப்பரு ரைப்பரு வப்பர்க ளிப்பார். 5

நிரந்தர மிப்பரி சென்னைநி னைப்பார்க்
காந்தைகெ டுத்தெனை யாயும கத்தைப்
புரந்துகொ டுத்தவர் தேர்பொரு ளாயே
வரங்களு முற்றவ ளித்தவ ரத்தால். 6

மற்றவர் நெஞ்சின்ம யக்கிரு ளெல்லா
மற்றமின் ஞானவி ளக்கொளி யாலே
பற்றறு விப்பனெ னப்பழை யோன்முன்
கொற்றவன் மற்றிது கூறவ லித்தான். 7

பேத முடைய பிறப்பகன்றான் பிறழா நிரைவு பெருஞ்செல்வ, மாதி தேவன் பரப்பிரம மழிவில் லாதா ஞாணங்க, ளோத வரிய வுத்த மனிங் கெல்லா முயிர்ப்பா னெனவுன்னை, நீதி முநிவ ருரைத்தவெலா நீயே யருளிச் செய் தனையால். 8

எல்லாப் பொருட்குந் தனிவித்தே யெல்லாப் பொருட்கு மீசனே, நல்லார் புகழுந் தேவர் கட்கு முலகங் களுக்கு நாயகனே, யல்லா லறிவா ராரென்னை யானே யறிவ னென்ன வருளுஞ், சொல்லா லுளவப் பொருளெல்லா மெய்யே யானுந் துணிந்தொழிந்தேன். 9

மெய்வகைய வுலகினிடை வேறுவே றாய்நிற்ப, தெவ்வகைய வுருவமுனைச் சார்ந்ததென வறி கில்லே, னவ்வகைய வெப்பொருளு மொளியாம லடியேனுக், குய்வகைய நெறியாக வுரைத்தரு ளென் றேயுரைப்பான். 10

பருகாநின் றேற்குனது திருவாக்காம் பரா மிருத, மொருகாலு மார்கின்ற திலையடியேற் குரையென்ன, வருகால நிகழ்காலஞ் செல்கால மென்றிவற்றிற், பெருகாத குறையாத பெரு மாயன் பேசுவான். 11

இறந்தவென் விபூதிக்கோ ரெல்லையின்மையிற், பிறந்தன முடிவுறப் பேச வொண்ணுமோ, வறந் தரு மநத்தினு யவற்றி லேசில, சிறந்தன கூறுவ னென்று செப்புவான். 12

ஓதிற் பெருகும் பூதங்கட் கெல்லா மிதயத்
துள்ளுயிர்நான், பேதித் திடுமிப் பொருட்கெல்
லாம் பிறப்பு நிலைகே டாவேனா, னாதித் தியரில்
விட்டுணுநான் மருத்து வரின்ம ரீசியுநான்,
சோதிக் கதிரி லொளிரிரவி யென்று சொல்லப்
படுவேனான். 13

சந்திரனா னாண்மீனிற் சாமநான் மறைகளினி,
லிந்திரனான் றேவர்களி லிந்திரியங் களின்மநநா,
னெந்திரமா முருவுகளிற் சேதநனா னுருத்திரரின்,
மந்திரமாஞ் சங்கரனா னியக்கர்ல்வைச் சிர
வணனான். 14

மலைகளின்மா மேருவுநான் வசுக்களிற்பா
வகனுமியான், றலைவர்களி லறுமுகனான் சல
நிலையிற் சாகரநா, னிலயமிலா யாகத்திற்
செபயாக மாவேனா, னிலையுடைய வெனுமிவற்றி
லிமவானாய் நின்றேனான். 15

பெருமுனியிற் பிருகுவுநான் பரோகிதரிற் பீதக
னான், மருவியவாக் கவற்றோநான் மரங்களிலே
யரசதுநான், பொருவரிய நாரதனான் புத்தேண்
மா முனிவர்களிற், றிருவியல்கந் தருவர்களிற்
சித்திரத்தே ரவனுமியான். 16

சித்தர்களிற் கபிலமுனி தேசிகனிற் கடற்
பிறந்த, வத்தமமாம் புரவியெனு முச்சைச்சி
ரவநானே, யத்தமுடை விலங்குகளில் யானயிரா
வதமாவேன், வித்தகமா நுடப்பிறப்பில் வேல்
வேந்த ராவேனான். 17

படைகளில் வச்சிரம் பாம்பில் வாசுகி
யடைவரு மநந்தனன் னாகர் தங்களிற்
கொடைபயில் சுரபிகோ குலத்திற் கூறிய
வடைவொடு மிவையெலா மியானென் றேயறி.

வருணனு மியமனும் வரைவில் காமமும்
பெருமைசெய் யசுரரிற் பிரக லாதனு
மிருமையி னெண்ணலிற் காலம் யானெனச்
செருமலி தோளினாய் தெளியத் தேறுவாய். 19

பொராவருங் கருடனான் புள்ளின் மாக்களில்,
விராவரு மடங்கனான் வாயு வேகநா, னிராமனா
னெறிபடை வீரர் தங்களிற், கராமுநான் மீன்
களி லாற்றிற் கங்கைநான். 20

மிக்க சொற்றொகையில் வாத நானரிய
விச்சை யிற்பிரம விச்சைநா, னக்க ரங்களில
கார நானழிவில் கால நானதுவு மன்றியே, தக்க

தொந்துவச மாச நானிருவி னைப்ப யன்கடரு
வேனுநான், மிக்க மன்னுயிர்க ளைக்கொல்
வேனுமவை யுற்ப வஞ்செயு வேனுநான். 21

பெண்க ளிற்புகழ்தி ருசொன் மேதை
பொறை திண்மை பேசுநினை வென்னவே,
யெண்ப குத்தவெழு வோரு நானிருது வாறில்
வந்தவிள வேனினா, னண்ப நற்பெரிய சாம
நானுரிய சாம மேழினுந லத்தினான், மண்க
ளிப்பவரு திங்க ளிற்புகழ நின்ற மார்கழியு
மற்றுநான். 22

கல்லாருந் தோளுடையாய் கவிகளிற்கா
யத்திரிநான், றொல்லாயங் களிற்சூது துணிவார்
பாற் றுணிவதநான், வெல்வார்பால் வெற்றியு
நான் மிகுதிறலோர் பாற்றிறநா, னல்லார்பா
னன்மையுநான் ஞாநிகள்பான் ஞாநமுநான். 23

கண்ணனுநா னியாதவரிற் கவிகளிலே யுசநா
நான், றண்ணளிசேர் பாண்டவரிற் றநஞ்சயனா
னாகின்றேன், விண்ணுலவு முநிவர்களில் வேத
வியா தனுநானே, யெண்ணரிய மறைவுகளி
லியம்பாமை யாவேனான். 24

இரும்புவந மனைத்தினுக்கும் வித்துநா
னெனைப்போக்கி யாது மில்லை, வருந்தினுமென்
பெருமைக்கு வரம்புரைக்க முடியாது வகுத்துச்
சொன்னேன், பெருந்திருவை யுடையனமெய்ப்
பெருமுயற்சி யனவென்று பேசு மிந்த, வரும்
பொருள்க ளனைத்துமென தொளியினால் வரு
வனவென் றறிதி நீயும். 26

பலவினி யுரைத்தென் னிந்தப் பல்லுயி
ரனைத்து மெல்லா, வுலகமு மொடுங்கி நிற்ப
தென்னிலோ ரிடத்தி னுள்ளே, கலவல னவற்
றோ டென்றான் கஞ்சனா ருயிர்போய்த் துஞ்ச,
வலைகடல் வளரா தேபேர்ந் தாயர்பால் வளர்ந்த
பெம்மான். 26

10. விபூதி யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 295.

---

11. விசுவ ரூப அத்தியாயம்.

சுருளார் கின்ற துழாய்முடியாய் சொல்லு
மநமுந் தொடர்வரியா, யுருளார் சகட மிறவுதைத்

தா யுயிர்கட் கெல்லா முள்ளுயிரே, யிருளார்
பவத்தே கிடந்துழைக்கு மென்பா லிரங்கி
நீயிசைத்த, வருளா ரமுதென் செவிகளா லாரப்
பருகி யயர்வொழிந்தேன். 1

தெரியா வகைநீ யெங்குமாய் நின்ற வந்தத்
திருக்கோல, மரியாய் மெய்யே யடியேற்குங்
காண லாமோ வெனவன்பாற், பரியா நின்ற
சிந்தையொடும் பார்த்தன் வினவப் பழமறை
தேர், கரியா னவனுக் கப்பரிசே காட்டவேண்
டிக் கட்டுரைப்பான். 2

எண்ணிலி யற்கைய தெண்ணினி றத்தது
பண்ணியொ ருத்தர்ப டைத்தறி யாதது
விண்ணினி யற்கைசு ருங்கவி ரிந்தது
கண்ணின ளப்பரி தாயது காணாய். 3

மருத்துவர் சூரிய ரட்டவ சுக்க
ளுருத்திர ரென்னிடை யேயுளர் யாரு
மருத்திசெ யற்புத மாயவ நேகங்
கருத்துற வென்னிடை யேயுள காணாய். 4

என்றரு ளிச்செய்த வன்கணி ரண்டு
நன்றறி யாவென ஞானம ளித்திட்

டன்றவ னுக்கருள் செய்வகை யேயாய்
நின்றவ ருக்கறி யாவகை நின்றான். 5

அங்கு மால்கொள் கோல மிங்க ளந்து கூற
லாகுமோ கொங்குண் மாலை யாடை சாந்து
கொண்ட கோல மேவியே, யெங்கு மாகி யெல்லை
யின்றி யெண்ணில் கோடி பல்கதிர், மங்குல்
வானில் வந்து தித்த தொக்கு மற்ற தன்கணே. 6

எய்வகைய தாள்களொடு தோள்களும நேகஞ்
சாய்பெறவ ணிந்தவணி தானுமுன நேகம்
வாய்களும நேகமொளிர் வாண்முகம நேக
மாயுதம நேகமெழு மற்புதம நேகம். 7

அவ்வகைய மாயனமர் கோலமத னுள்ளே
யெவ்வகைய வாயபொரு ளியாவுமெதிர் காணா
வுய்வகைய னுயினனெ னுவுவகை கூறச்
செய்வதறி யாவிசய னிவ்வகைசெய் தானால் 8

மண்ணுறவ ணங்குமயிர்க் குச்சுடனி ரைக்குங்
கண்ணுமக முங்கரைய நின்றுகைமு கிழ்த்தே
யெண்ணுமுல கங்களையு மியாவரையு மேனாட்
பண்ணுமவன் முன்புசில நின்றுபகர் வுற்றான். 9

தேவரும் வணங்கு தேவ நின்றிருக் கோலத்
துள்ளே, யாவரு மெல்லை காணாப் பொரு
ளெலா மிசையக் கண்டேன், மூவரின் முதற்புத்
தேளை முனிவர்க ளோடுங் கண்டேன், மேவரு
நாகங் கண்டேன் விண்ணவர் குழாமுங்
கண்டேன். 10

கண்களும் வயிறுந் தோளு முகங்களுங் கருதி
நோக்கி, லெண்பல வுடைய வாய வுருவுக ளநேகங்
கண்டேன், றண்கதிர் முடியுந் தண்டுஞ் சக்கரப்
படையு மேந்தி, யொண்கதிர் கனலோ டொன்று
யனையநின் னுருவி னுள்ளே. 11

இந்தவுரு வென்னவுரு வென்றறிய கில்லை
னந்தமறி யேனடுவு மாதியும னைத்து
நந்தலறி யாததனை நான்மறையு நாடித்
தந்தபொரு ளாயதனை மாயைதரு சார்வை. 12

என்றுமுள தாயதையி யற்றரும மெல்லா,
நின்றுபிற ழாவகைநி றுத்துநெறி வாழ்வைச்,
சென்றுகுறை யாததனை யென்பழைய தேவைக்,
கன்றுதொட ராப்பரிசு நின்றெனெதிர் கண்
டேன். 13

வலந்தருதி றத்தொடுவ ருங்கதிரி ரண்டே,
யலர்ந்தெழவி ழிப்பதைய டுங்கனனெ ருப்பை,
மலர்ந்தெழுமு கத்ததைம யங்கவுல கெங்குங்,
கலந்துசுட லுற்றதைவி யந்தெனெதிர் கண்
டேன். 14

நிலத்தினொடு வானுறநி மிர்ந்துதிசை நேர்
போய், விலக்கமற நீயுனது மேனியைவி ரித்தா,
லலக்கணடை யாதவர்க ளாரடைய வையா,
கலக்கமுறு கின்றவுல கங்களிவை காணாய். 15

வணங்கவிமை யோர்களரு மாதவர்வ ழுத்தக்,
கணங்கொடுவி யந்துபுகழ் சித்தர்தொகை கண்
டே, னுணங்குமுயிர்த் தானவர்கள் கந்தருவ
ருள்ளோ, ரிணங்கியின ரென்றறிகி லாரையெதிர்
கண்டேன். 16

வானடைய விம்மிவரு ணம்பலவு டைத்தாய்ப்
பேய்நடைய வாயபிறை போலெயிறு பேழ்வாய்
தானுடைய வாயபன்மு கம்பலத ழைக்கும்
யானடைய லாம்வகைய தன்றிவ்வுரு வெந்தாய்.

தஞ்சமிவ் வுலகுக் கெல்லா மாய்நின்ற தன்மை கண்டே, னுஞ்சின னெனினு மற்றன் னுருவுறக் காணக் காண, நெஞ்சமு நடுங்கா நிற்க நிலையிலே திசையுங் காணே, னஞ்சலென் றருள வேண்டு மகிலமு மாய வெந்தாய். 18

நூற்றுவர் தாமுந் தங்கள் சேனையு மவர்கட் காக, வேற்றெதி ராசர் தாமு மென்படை தாமு முன்றன், கூற்றுற மெயிற்றிற் பட்டுக் குறையுட லாகி நின்று, காற்றுறு தியி னன்ன முகங்களில் வீழக் கண்டேன். 19

ஓதரு நதிக ளெல்லாங் கடலடைந் தாற்போ லுன்னிற், போதரு பொருள்க ளெல்லா நின்னுளே புகுதக் கண்டேன், றீதனில் விட்டில் பாய்ந்தாற் போலநின் முகங்க ளுள்ளே, மாதவ வுயிர்க ளெல்லாம் வீழ்ந்துமாய் குநவுங் கண்டேன். 20

ஒளியினு லுலக மெல்லா மொழித்தவை யூண்போ தாமல், வெளியினு நீட்டி நீட்டி வெறுஞ்சுவை கொள்ளா நின்றாய், தெளிகிலே னுன்னை யுன்றன் செய்கையுந் தெரிக்க மாட்

டே, னளியினு லடியேற்குன்னை யுள்ளவா றருளிச் செய்வாய். 21

என்றவன் வணங்கிக் கேட்ப யாவுமா யெல்லை யின்றி, நின்றவ னுரைப்பா னுன்னை யொழியநின் றவரை யெல்லாங், கொன்றுயிர் பருக லுற்றேன் கடையுகங் குறுக லுற்ற, வன்றுல கடைய மாய்க்கு மவனியா னறிநீ யையா. 22

இறந்தாரே யெனக்கருதிங் கிவர்களெலா மென்னுலே, யறந்தானு மதுநீயே யாங்கவரைக் கொன்றுயேற், சிறந்தாய வரசினையுஞ் செயத்தி னில்வாழ் திருவினையும், பிறந்தார்கள் பெறுத பெரும் புகழினையும் பேணென்றான். 23

இவ்வகை மொழியக் கேட்ட விசயனென் செய்தா னென்னிற், கைதலை மிசைய வாகக் கட்டுரை குழறக் கண்ணீர், பையவே நெஞ்சிற் சோரப் பயத்தொடும் பரிவி னோடு, மைவரை யெடுத்த வள்ளல் பெருமையை வழுத்த லுற்றான். 24

ஞானமுத விந்தியங்க ளனைத்திற்கு நாயகனே, யூநவினைத் தளையறுப்பா யுன்னுடைய புகழ் கேட்கில், வானவருஞ் சித்தர்களு மநங்களித்து மகிழ்வெய்தத், தாநவரு மாக்கர்களுஞ் சாய் துயரப் படுவர்களால். 25

கையும் பதமுந் திருவாயுங் கண்ணுஞ் செய்ய கருமுகிலே, யையைம் பொருளு மறிவரியா யயனூர் தாயே யந்தமிலாய், மெய்யும் பொய்யு மில்லாதா யெல்லா மாகி விரிந்தாயே, யுய்யும் பரிசு நினைந்தவர்களுன்னை வணங்கா தவருள ரோ. 26

ஆதி தேவ னுவாய்நீ யாக்கைக் கமைந்த வாருயிர்நீ, யேது மறியப் படாதவனீ யெல்லாங் கடைக்காற் புகலிடநீ, யோதி னுணர்கின் றூயுநீ யுணர்வா லுணரப் படும்பொருணீ, நீதி யமனு யழிப்பாய்நீ நீருங் காற்று மாவாய்நீ. 27

எயும் பரிசிவ் வுலகெல்லா மென்றும் பிறப்பித் திடுகின்ற, தாயும் பிதாவு மாவாய்நீ தந்தை தந்தை தாதையுநீ, யசயும் படியே யல்லாத

வையா வுன்னை யடியேனென், மாயும் பிறவித் துயர்தீர நூறு யிரக்கால் வணங்கினேன். 28

என்பே ரிடும்பை கெடும்வண்ண மின்னந் தொழுதே னெந்தாயுன், முன்பே தொழுதே னுன்னுடைய பின்பே முறையால் வணங்கினனு, லன்பே யடியே னுருயிரே யகலா விந்தப் பெரும் பிறவி, வன்பே கெடவுன் றனையெங்கு மறித்து மறித்தும் வணங்கினனே. 29

தேவதேவ நின்னில்வேறு தேவரேது செய் திடும், பாவமேத றங்களேது பற்றியாது வீடெது, சாவதேது வாழ்வதேத னைத்துமாய தன்மைநீ, யாவதேது மொன்றுநான றிந்திலேனென் மாயனே. 30

நீதிவேதம் வானுளோர்நி லத்துளோர்நி னைந்துநைந், தோதியோதி யுட்கசிந்து ணர்ந்து முன்னை முன்னமே, சாதிபேத மாகிவாழ்ச ராசரங்க ளுக்கெலா, மாதிமூல மென்றுநான றிந்திலேனென் மாயனே. 31

சாயைபோலும் வாழ்வுமாடு வீடுதந்தை தாயெனும், பேயையேறி மாறியேபி றந்திறக்குமீதெலாந், தூயையாகி யாதுமோர்தொடக்கிலாது நின்றநின், மாயையாவ தென்றுநானறிந்திலேனென் மாயனே. 32

ஏறுமல்லு வென்றுகுன்றெ டுத்தவண்ணமெண்ணியே, கூறுமல்ல நீரவும்பர் கூறுகின்றகொண்டலே, வேறுமல்லை யொன்றுமல்லை மெய்ம்மைகூறு மப்பொரு, ளாறுமல்லை யென்றுநானறிந்திலேனென் மாயனே. 33

யாதவாவென் மைத்துனவ டாவசோதையின்னுயிர்க், காதலாய காவியாய கண்ணகண்ணவென்றுநா, ளோதலாவ தன்றியேயுரைத்ததீமையாவையு, மாதகாத தென்றுநானறிந்திலேனென்மாயனே. 34

என்னுடைய தோழனென வேகருதியாது, முன்னுடைய மேன்மையினை யொன்றுமுணராதே, வன்மையினி னின்மொழிம றுத்தெதிருரைத்த, புன்மொழிக ளானவைபொறுத்தருளுகண்டாய். 35

உன்னலல்விளை யாடுதலு றங்குதலி ருத்தல், பண்ணலுறு போதுகளி லுன்பழைமை தன்னை, யெண்ணியறி யாமையினில் வந்தபிழை யெல்லாங், கண்ணகரு ணாகரபொ றுத்தருளு கண்டாய். 36

உண்டாய வுலகனைத்து மீன்றாய் நீயே யெவராலு முன்னுண்மை யுணர்ந்து கூறிக், கொள்ளாடப் படுவாய்நீ மெய்ம்மை நல்கிக் குருவாகிக் குற்றங்க டீர்க்கின் றாய்நீ, யென்றாலு மறையனைத்து முன்னின் மிக்கா ரில்லையென நின்றேது வெடுத்துக் காட்டக், கண்டாலு நின்பெருமை காண மாட்டார் கண்ணிலா தவர்வேறு காண்ப துண்டோ. 37

அறியாத பருவத்து மகன்செய் குற்ற மருந்தாதை பொறுத்தெனவு மாவி போலப், பிரியாத தோழன்செய் குற்ற நட்பிற் பெரியோர்கள் பொறுத்தெனவும் பேதை யேனாய்க், குறியாது செய்துவருங் குற்ற மெல்லாங் குணமாகக் கொண்டருள வேண்டு மென்றே, வெறியாரு

மலர்ப்பதங்க ளிடையே வீழ்ந்து வேண்டிக்
கொண் டிவையின்னும் விளம்ப லுற்றான். 38

பண்டு கண்டறி யாப்பழங் கோலத்தைக்,
கண்டு நெஞ்சங்க லங்கிக்க ளிக்குமாற், றண்டு
நீண்முடி சங்கொடு சக்கரங், கொண்ட கோலத்
தை யேகொண்ட ருளுவாய். 39

என்றவனு ரைத்திடலு மெவ்வுருவு மொன்
றாய், நின்றவனு ரைத்தருளு வானிறையொ
ளித்தாய், மூன்றருமு தற்பொருளு மாய்முழுது
மாய, வென்றனுரு வத்தினைமுன் யாவரறி
கிற்பார். 40

வேதநெறி யாலுமிகு வேள்விகளி னாலு
மாதவம தாலுமகிழ் தானவகை யாலுங்
காதலர்கள் காணமுடி யாவடிவு கண்டா
யேதமறி யாவெனது யோகவலி யாலே. 41

இப்பரிசு ரைத்தருளி யீரிருகை யேயா
யப்பழைய கோலமது வாயருளி யங்கே
மெய்ப்பயம கற்றிவிச யற்கிசைய வேறே
யொப்பவரின் மிக்கவரி லாதவனு ரைப்பான். 42

கண்டவ ரில்லை நீமுன் கண்டவிக் கோலங்
காண, வண்டரும் விரும்பா நின்றா ராதலா லன்பு
கூருந், தொண்டரு மாகி யென்னை யன்றியோர்
தொடக்கி லாமை, கொண்டவ ரடைவ ரென்றான்
கோகுல மேய்த்த கோமான். 43

11. விசுவ ரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 338.

---

12. பக்தி யோக அத்தியாயம்.

ஏயநா னெதிரே கண்ட வுருவமே யிசைகிற்
பாரோ, தூயநான் மறைக்கு மெட்டாப் பொரு
ளையே தொடர்கிற் பாரோ, தாயனாய் பெரியோ
ரென்று தனஞ்சயன் வினவத் தானே, ராயனாய்
நிரைகண் மேய்க்கு மாயன்வே றருளிச் செய்
வான். 1

மன்னநீ காண நான்முன் காட்டிய வடிவை
நெஞ்சா, லுன்னல்வாய் மொழியி னாலே யுரைத்
தல்செய் பவர்க ளெல்லா, மென்னலாற் பிறி

தொன் றெய்தா ரியாரினு நல்ல ரிங்குச், சொன்
னவ ரன்றி மற்றை யவர்கடந் திறையுங்கேளாய்.2

உரைசெயற் கரிதாய் நெஞ்சி னுணர்விடப்
படாதா யெங்கும், புரையறக் கலந்து போக்கு
வரவின்றிப் பொலிந்த தொன்மைக், கரைசெயற்
கரிய வாய புலன்களைக் கடந்து காண்பா, னரச
மற் றியானே யென்னி னங்கிய மென்ன லாமோ.3

காரண மிறந்தொன் றிற்குங் காட்சியிற் படாத
தொன்மைச், சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிட
லாவ தன்று, லோர்வரி திதுதான் வாழு முயிர்
களா லாவ தொன்றே, வாரவர் பெருமை
தன்னை யளவறுப் பவர்களையா. 4

யாவர்கள் சிலவ ரெல்லா வினையுமென் கண்
ணே விட்டிட், டியாவர்த மறிவென் பாலே யாக்கு
வா ரவர்க டம்மைச், சாவது முதலா யுள்ள
துயர்க்கட லின்றுந் தாங்கி, யாவர்க ளேனுங்
காலஞ் சிறிதிலே யெடுக்கின் றேனுன். 5

மெய்யுற வுன்னை யென்னிலே வைத்தா லென்
னில்வே றின்றியொன் றுதற், கையுற வில்லே

யதுசெய முடியா தாயினப் பியாசமே பயில்வாய்,
பொய்யற வ்துவம் புரிகிலா யெனிலுன் வினைக
ளென் பொருட்டினுற் புரிவாய், செய்யுமவ்
வினைக ளப்படிச் செயாயேல் வினைப்பயன் தவிர
வே செய்வாய். 6

அத்தி ஞானம்வி னையின தனினு
மெய்த்தி யாநமி குமதின் மேலதாம்
வித்தி னுயவி னைப்பயன் வீடுதல்
சித்த சாந்திய தற்பின்செ றியுமால். 7

இருவகை யுயிர்க்கு மினியனு யின்ப துன்ப
மியா னென்னதென் றறியா, தொருபொரு
ளாலுங் குறைவுபா டின்றி யுள்ளமு மொருவழிப்
படாப், பொருவருந் துணிவுங் கருணையும் புரிந்து
புலன்றெரி யுணர்வையென் பாலே, மருவிநின்
றொழுகு மியோகியென் பவன்காண் மன்னமற்
றெனக்குவே றினியான். 8

உலகமுந் தானும் வேறிலா மையினுற்
றுனொரு பொருட்குமஞ் சாதே, யலகிலா வுயிர்
கட் கினியனு தவினு லவைகளுந் தன்னையஞ்

சாதே, புலவரா னவர்கள் புகழவே நிகழ்வான்
பொருளையு மயக்கமுங் களிப்பு, மிலகிடா நெஞ்
சத் தியோகியென் பவன்கா ணியாரினு மெனக்
குவே றினியான். 9

ஒன்றினு மாசை யின்றியிந் தியங்க டம்வழி
யொழுகிடா தொருக்கி, நன்றியி னோடு தீங்கினி
னொத்து நல்வினை தீவினை துறந்து, பொன்றினு
நோவுற் றழுதல்செய் யாதே பூரித்தல் வாடுத
லின்றி, யென்றுமுன் பிழந்த பொருட்கிரங்
காதே வரும்பொருட் கிச்சைசெய் யாதே. 10

இகழ்பவர் நட்டா ரென்ப தின்றியே யின்ப
துன்பந், திகழவ மான மானஞ் சீதமோ டழலின்
றீமை, புகழ்பழி யிவற்று ளொத்துப் பொருந்தி
வா ழிடமொன் றின்றி, திகழ்தரு மியோகி கண்
டாய் மற்றெனக் குரிய நீரான். 11

செயத்தகு வதுவு மாகிச் சேர்ந்தவர் செல்ல
றீர, வுயக்கொடு போவ தாய பொருளையா
னுரைத்த வண்ண, மியற்பட வுணர்கிற் பாருக்

கியான்மிக வினிய னென்றான், மயக்கற வொருவ
ராலு மறிவரி தாய மாயோன். 12

12. பக்தி யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 350.

---

13. க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரக்ஞ விபாக யோக அத்தியாயம்.

விடம்படுப ணாமுடிய ரங்கின்மிசை யேறி,
நடம்பயிலு நாயகன்ம றித்துமிகு ஞானஞ்,
சடம்படுபி ணிப்பிறவி யென்றிவைத ரிக்கு,
முடம்பொடுயி ரானவையு ரைத்தருள லுற்றான். 1

உடம்பெனவு ரைப்பதுயி ருண்பவைக ளெல்
லா, மிடம்படவி ளைப்பதெதிர் காணலுறு மீதாற்,
றிடம்படவு மற்றிதுதெ ரிந்துணரு மெய்யைக்,
கடம்படுமு யிர்ப்பொருளெ னப்பகர்வர் கற்றோர். 2

மன்னவுடல் யாவையினு மன்னியறி வாய்நின்,
றன்னுமுயி ரியானிவையி ரண்டினையு மோர்

காற், றன்மையினி னியாதறியு மற்றதனே ஞாந,
மென்னவுணர் வாயிதுவெ னக்குமிசை வாமால்.3

மற்றிவுட றன்னின்வா வுங்குணமும் வந்தாங்,
குற்றமைவி காரமுமு யிர்த்தொகுதி தானு,
நற்றவர்கள் வேறுபட வோதினர்க ளுனுஞ்,
சொற்றொகையி னுலிவைசு ருங்கமொழி வன்
கேள். 4

எப்பொருளி னும்பெருகி யெங்குமுள வாகு,
மப்பெரிய பூதமவை யைந்துமவை யீனு, மொப்
பரிய நானுமது வந்துமுனு திக்கப், பொய்ப்
பகையில் புந்தியவி யத்தமவை தாமும். 5

காதலிவ் வெட்டும்வினைக் காரணம
தொன்று, மோதலரி தாயபுல னைந்துமவை
யுண்ணு, மாதலறி யாதபொறி யைந்துமவை
யாலே, யேதவினை செய்காரண மூன்றினொடி
ரண்டும். 6

இற்றிவைய னைத்துமிட ரின்பமுதல் யாவுந்,
துற்றமைவி காரதைதொ டர்ந்ததொகை கண்

டாய், நற்றவவு டம்பெனவி யம்புவது நல்லோ,
ருற்றவுட லுக்குரிய ஞாநமுமு ரைப்பாம். 7

மானமும் பிறர்தனை மதிக்கப் பண்ணலு
மூனமும் பிறவுயிர்க் குறுகண் செய்கையும்
யானெனுஞ் செருக்குமிவ் விகப ரங்களி
லானபே ராசையோ டறுக்கு மாற்றலும். 8

பெற்றநன் மனையொடு பெண்டிர் பாலர்பா,
லுற்றெழு மவாவிட லுடம்பின் றூய்மையு, மற்ற
வைம் பொறிகளில் வாயில் வாழ்க்கையுஞ்,
செற்றமுஞ் சிறியவர் குழுவுந் தீர்தலும். 9

ஒருபெரும் பொருளையே யுளத்துள் வைத்
தலு, மிருவினை கடப்பவ ரிடங்க ளெய்தலுங்,
குருவினை வழிபடுங் குணமுங் குற்றமி, லுறுவினை
யுள்ளவா றுணரு முண்மையும். 10

முன்றிகழ் பிறப்பொடு மூப்பி றப்பினுற்,
சென்றடை யிடும்பையைச் சிந்தை செய்கையு,
மென்றிவை யனைத்துமற் றிவற்றி னுலினிச்,
சென்றடை பொருளினைத் தெரிந்து கேளெனு.11

ஆதியந்த மிலதழி யாதுநின்ற பெருமைய, தோதிலுண்ட திலெயெனு மூனமின்றி யொளிர் வது, நீதியின்க ணகிலமு மாகியெங்கு நிறைதவி, ஞேதருங்கை செவிதலை கால்களெங்கு முடை யது. 12

காணும் புலன்க ளனைத்தினுக்குங் கண்ணாய் நின்று காட்டுவது, பேணும் புலன்க டனக் கொன்று மில்லா தியன்ற பெற்றியது, பூணும் பற்றுத் தனக்கின்றி யெல்லாந் தானே பொறுப் பதது, மாணுங் குணங்க ளின்றியவை மன்னி யநுப விப்பததது. 13

பூத மைந்தின கத்தி ஞேடுபு றத்தி னும் பொலிகின்றதிங், கேத மின்றிந டப்ப நிற்பன வாயி ருப்பத தின்னதென், றோத ரும்படி நுண்ணி தாகிய தொன்ற தாகியி ருந்துமெய்ப், பேதம் வந்தது போல நின்றுபி றங்க வும்படு கின்றதே. 14

அருவ மாயதி தூர மாயத ணித்து மாயத னத்துமா, யுருவம் யாவும ளித்து மீளவொ ழிக்கு நாளிலொ ழிப்பது, பொருவி லாவொளி

கட்கு முள்ளொளி யாகி யேபொலி கின்றதிங், கிருமை வீடிய ஞாந மோடதன் ஞேய மாகியி சைந்தது. 15

ஆன விப்பொருண் முன்பு ரைத்தவ வற்றி னுலறி யும்பொரு, ளூன மற்றம நத்தி னுய்நலு டம்பு மற்றவு டம்புசேர், ஞாந முற்றும வற்றி னுலறி யப்ப டும்பொரு ணன்மையு, மீன மற்றதி றத்தி ஞேடுசு ருக்க மாகவி யம்பினேன். 16

எள்ள லானதி கந்து யான்முனு ரைத்த விப் பொருளீதெலா, முள்ள வாறென தன்பர் தாந்தெரிந் துற்ப வங்களென் றோதிடுங், கள்ள மார்தரு மாயை வேலைக டந்து காதல்செய் யின்பமாம், வெள்ள மாமெனை யெய்து வாரென வேறு கூறவி ரும்பினுன். 17

ஓதிய வடம்பிற்கு முயிர்க்கு முண்மையா
யாதிகண் டறிபவ ரியாரு மில்லையாற்
றீதிலிவ் விரண்டனின் செய்கை யென்னெனி
னீதியி னிவற்றையு நிகழக் கூறுவாம். 18

நண்ணிய குணத்தின்வே றின்மை நாட்டலாற்
கண்ணிய வினைகளுக் குடம்பு காரண
மெண்ணிய துன்பமோ டின்ப மென்றிவை
யுண்ணிய காரண முயிரென் னின்றதே. 19

இவ்வுயி ரிவ்வுடம் பிதனி லேயிருந்
தவ்வுடல் பயத்திடுங் குணங்க ளானவை
துவ்விடு மிறந்திடுந் தோன்று மிக்குண
மெவ்வகா னுடையன வென்றி ருத்தலால். 20

உண்பன யாவையு முண்கின் ருனுமெய்க், கண்கொடெப் பொருளையுங் காண்கின் ருனு மென், னண்பவெப் பொருட்குமோத் திருக்கு நாதனு, மெண்செய்திவ் வுடம்பிலே நின்ற வீசனே. 21

இப்படி யுயிரையு மியாக்கை தன்னையு
மெய்ப்பட வறிந்தவன் வேட்ட வேறுகர்ந்
தொப்புர வன்றியே யொழுகி வாழினும்
பொய்ப்படு பிறவியின் மறித்தும் போகலான். 22

செறியுமிப் பொருளினைச் சிலர்தி யானமாங்
குறியினுற் றம்முளே காண்கு வார்சில

ரறிவருஞ் சாங்கிய யோக மாகிய
நெறியினு லெங்குமாய் நிற்பக் காண்பரால். 23

இருமையு மறிவதற் கிடமி லாதவ, ரொரு மகன் றெய்வமென் றுரைத்த வொன்றையே, யருமையி லருச்சனை செய்வ ராலதன், பெருமையி லவர்களும் பிறவி மேவிடார். 24

போவன நிற்பவா மியாக்கை பூண்டுகொண்
டியாவருந் துயர்ப்படு கின்ற வீதெலா
மேவரு முடலுயிர் வேறு பாட்டினை
யாவகண் டறிவதோ ரறிவி லாமையே. 25

கெடுகின்ற பூதங்க டோறுங்கெ டாதே
வடுவின்றி நின்றம றைப்பொரு டன்னை
நடுவென்று கண்டவ னல்லன வெல்லாங்
கடுகின்று ணையொழி யாவகை கண்டான். 26

ஒத்தெங் குமாய வொருமைப் பொருளினை
யத்தன் மையினு லறியு மவனே
செத்தும் பிறந்துந் திரியா வகைதனை
மெய்த்தன் மையிலே புகவிடு கின்றான். 27

உணர்வவி காரி யென்றும் வினையெலா முடம்பி னேடே, புணர்வன வென்றுங் கண் டான் பொய்யிலா மெய்யைக் கண்டா, னிணர் மலர் முடியா யெல்லா வினைகளுஞ் செயினு மாத்மா, குணமிலி யாத லாலே யவற்ெறாடுங் கூடி நில்லான். 28

உன்னிய வான மெங்கு மொழிவற நிறைந்த தேனுந், தன்னுடை நுண்மை யாலே பிறவொ டுஞ் சார்த லுண்டோ, பன்னிய விதுபோ லெங்கும் பரந்துள னெனினு மங்கு, மன்னிய வீச னந்த வுடம்பொடு மருவ மாட்டான். 29

இரவிதா னொருவ னேயாய் நின்றிந்த வுலகத் தெங்கும், விரவிய விருளை நீக்கி விளக்குறு மாறு போலத்; தரவியா வருமுன் னில்லாச் சராசர வுடம்பு தோறும், பாவியா னுரைத்த மாயோ னொருவனே பாந்து நிற்பான். 30

ஓரின்மே லாகி நின்ற வுயிரினே டுடம்புக் குள்ள, பேரினே டிறப்பு மூப்புப் பிறப்பெனு மவற்றை வேருய்ப், பாரின்மே லறிவார் வீடு

பற்றின ரென்ருன் பார்த்தன், றேரின்மே னின் றே வேத சிரத்தின்மே லிருக்குஞ் சீரோன். 31

13. க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரக்ஞ விபாக யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 381.

---

14 குணாதீத அத்தியாயம்.

செய்ய மாமலர் மேலுறை செல்வியும்
வைய மாமட வாளும கிழ்ந்ததோ
ளையன் மெய்யையன் பாலடி யோமெலா
முய்ய மீளவு ரைக்கத்தொ டங்கினன். 1

நல்ல வாறறி வியாதினு நல்லது
வல்ல தீர்தவத் தோர்க்கறி வாவது
மல்லு லாவிய தோண்முடி மன்னயான்
சொல்லன் மேயவ தன்றுணி வாயதே. 2

இன்ன தன்மையின் ஞாகத்தி யற்கையா
லென்னை வந்தடைந் தாரிவ்வு லகினிற்
பின்னை வந்தடை யாரிற வாரிதன்
றன்மை யாதெனி லாங்கதுஞ் சாற்றுவாம். 3

மூத வாவென்கு ணம்மவை மூன்றினும்
பேத மாகும்பி ரகிர்தி தன்னிலே
காத லால்வைப்பன் யான்கரு வக்கருப்
பூதம் யாவும்பு லப்படு கின்றவே. 4

இந்த வண்ணத்தி னுலிவ்வு லகிடை
வந்த யோகியெ லாம்வரு வித்திடுந்
தந்தை யானவை யீன்றளிக் கின்றதா
யந்த வென்னுடை மாயைய தாகுமால். 5

ஏன்று முன்னங்கு ணமென்றி யம்பிய
மூன்று மூலப்பி ரகிர்தி தன்னிலே
தோன்றி யுள்ளன தொல்லறி வைப்பற்றி
ன்றி நிற்பவ வற்றையு ணர்த்துவாம். 6

த்து வம்ரச சோடுத மசென
த்து வந்தபெ யரையு டையன

வெத்து வந்தவ முந்தரு கிற்பன
மெத்து வந்தவற் றின்செயல் வேறுகேள். 7

பற்று மாசின்மை யாற்பளிங் கொப்பது
வுற்ற நல்லறி வானதுண் டாக்குவ
தெற்று மின்பமல் லாற்றுன்ப மென்பது
சற்று மில்லது சத்துவ மாவதே. 8

ஓது ராகவு ருவமு டையது
தாது கற்புரை யுண்ணிறஞ் சார்ந்தது
பேது செய்வினை யோடறி வைப்பின்னற்
கேது வாயதி ராசத மென்பதே. 9

குறிய நீலம யக்கமுங் கோதிலா
நெறிக டம்மையி கழ்தலு நித்திரை
செறித லானது மற்றிவற் றூற்றிண்ணென்
றறிவை மாய்க்கும துதம மாவதே. 10

உரைசெய் சத்துவ மின்பத் துய்த்திடு, மிராச
தம் வினைகளோ டறிவை யார்த்திடும், புரைசெய்
திவ் வழுக்கையே பொருந்திப் போர்த்திடுந்,
தரைசெறி புகழினாய் தமமென் கின்றதே. 11

வாழுஞ் சத்துவ மற்றைய விரண்டையு மறைத்துத், தாழு மற்றைய விரண்டுமத் தமோ குணந் தழைப்பின், வீழுஞ் சத்தவ தமங்களவ் விரசதம் விளைவி, னூழின் மற்றிவை யிரண்டுந் தாழ்ந் தொன்றுமிக் குளதாம். 12

ஒத்துநல் லறிவு மிக்க தியாதொரு போதப் போது, சத்துவந் தழைத்த தாகுந் தாங்கரும் வினைக ளேகொண், டுய்த்துவந் தாசைகூ லோபம்வந் துற்ற போது, மத்திம குணமே சால வளர்ந்ததென் றறிநீ மன்னு. 13

தக்கது தகாதென் றொன்றைத் தானறி யாத போது, மெக்கரு மங்கண் மாட்டு மிகழ்ச்சியோ டிருக்கும் போது, மொக்கமெய்ம் மயக்கத் தோடு முறக்கம்வந் துற்ற போது, மிக்கது தமமே யென்று விசயநீ யறிய வேண்டும். 14

தக்கசத் துவமே நிகழ்ந்தபோ திறந்தோர் தெய்வயோ நிகளிலே சார்வார், மக்களிற் பிறப்பா ரிராசத குணமே வளர்ந்தபோ துடம் பினைத் துறந்தோர், மிக்கெழுந் தமமே விளைந்த

போ திறந்தோர் விலங்குச்சா திகளிலே வீழ்வா, ரொக்கமற் றிவற்றின் பலன்களுந் தெரிய வுரைக் கின்றே னிவற்றையு முணர்வாய். 15

அருங்குண மாய சத்துவ பலமா மழுக்கற லிராசத பலமாம், பெருந்துய ருழத்த றமோபல மாகும் பேதைமை பேசிய முறையே, பொருந் திய விந்தக் குணங்கண்மூன் றாலும் பூதசா லங் களுக் கெல்லாம், வருந்திரு வாய ஞானமோ டுலோப மயக்கமென் றின்னன வருமால். 16

சத்துவ மாந்தர் பரகதி யடைவர் தமத் துளோ ரதோகதி சார்வார், மத்திம குணத்தோ ராயினோர் நடுவின் மாநுடப் பிறவியாய் வாழ்வா, ரித்திற மாய வுருவமே விகாரி யானவி காரி யென் றிவற்றை, மெய்த்திற னுக வறிந்தவ னறிந்த பொழுதிலே வீட்டின்ப மடைந்தான். 17

உடம்புட னிருந்தே யுரைத்தவிக் குணங்கண் மூன்றையு முள்ளவா றறிந்து, கடந்தவன் பிறப்பு மூப்பிறப் பாதி யாகவே கட்டுரைக் கின்ற, விடம்புரை யிடும்பை யாவையுங் கடந்து வீட்

வாழுஞ் சத்துவ மற்றைய விரண்டையு
மறைத்துத், தாழு மற்றைய விரண்டுமத் தமோ
குணந் தழைப்பின், வீழுஞ் சத்துவ தமங்களவ்
விரசதம் விளைவி, னூழின் மற்றிவை யிரண்டுந்
தாழ்ந் தொன் றுமிக் குளதாம். 12

ஒத்துநல் லறிவு மிக்க தியாதொரு போதப்
போது, சத்துவந் தழைத்த தாகுந் தாங்கரும்
வினைக ளேகொண், டுய்த்துவந் தாசைகூர
லோபம்வந் துற்ற போது, மத்திம குணமே சால
வளர்ந்ததென் றறிநீ மன்னா. 13

தக்கது தகாதென் றொன்றைத் தானறி யாத
போது, மெக்கரு மங்கண் மாட்டு மிகழ்ச்சியோ
டிருக்கும் போது, மொக்கமெய்ம் மயக்கத்
தோடு முறக்கம்வந் துற்ற போது, மிக்கது
தமமே யென்று விசயநீ யறிய வேண்டும். 14

தக்கசத் துவமே மிகழ்ந்தபோ திறந்தோர்
தெய்வயோ நிகளிலே சார்வார், மக்களிற்
பிறப்பா ரிராசத குணமே வளர்ந்தபோ துடம்
பினைத் துறந்தோர், மிக்கெழுந் தமமே விளைந்த

போ திறந்தோர் விலங்குச்சா திகளிலே வீழ்வா,
ரொக்கமற் றிவற்றின் பலன்களுந் தெரிய வுரைக்
கின்றே னிவற்றையு முணர்வாய். 15

அருங்குண மாய சத்துவ பலமா மழுக்கற
விராசத பலமாம், பெருந்துய ருழத்த றமோபல
மாகும் பேதைமை பேசிய முறையே, பொருந்
திய விந்தக் குணங்கண்மூன் றாலும் பூதசா லங்
களுக் கெல்லாம், வருந்திரு வாய ஞானமோ
டுலோப மயக்கமென் றின்னன வருமால். 16

சத்துவ மாந்தர் பரகதி யடைவர் தமத்
துளோ ரதோகதி சார்வார், மத்திம குணத்தோ
ராயினோர் நடுவின் மாநுடப் பிறவியாய் வாழ்வா,
ரித்திற மாய வுருவமே விகாரி யானவி காரி
யென் றிவற்றை, மெய்த்திற னாக வறிந்தவ
னறிந்த பொழுதிலே வீட்டின்ப மடைந்தான். 17

உடம்புட னிருந்தே யுரைத்தவிக் குணங்கண்
மூன்றையு முள்ளவா றறிந்து, கடந்தவன்
பிறப்பு மூப்பிறப் பாதி யாகவே கட்டுரைக் கின்ற,
விடம்புரை யிடும்பை யாவையுங் கடந்து வீட்

டின்பம் விளைபவ னென்றான், றடங்கட விடையே வளர்ந்தவ னவற்கு வேறிது தநஞ்சய னுரைப் பான். 18

கண்ணிய வுலகிற் கடப்பரி தாய குணங்கண் மூன் றையுங்கடந் துயர்ந்த, புண்ணிய ரியல்புங் கடந்துறு நெறியுங் குறியையும் புகன்றரு ளென்ன, வெண்ணிய வுலகு முலகில்வா ழுயிரு மிருவினை யாக்கையு மாகப், பண்ணியு மழித்து மேவிளை யாடும் பரமன்வே றிவ்வகை பணிப் பான். 19

வாய்மைய வல்லாக் குணமவை மூன்றின் காரிய மாய்வரு கின்ற, தூய்மையுந் தொழிலு மயக்கமு மென்று சொல்லிய துறையிவை மூன்றுஞ், சேய்மைய வென்று பெறுதபோ தவாவல் டெற்றபோ திரங்கல்செய் யாதா, னுய்கொது மலன்போற் குணங்களோ டிருந்தே யவற்றினுற் சலித்திடா னன்றே. 20

மானமவ மானம்வரு மின்பமிடர் மண்பொன்
ஞனமகிழ் வப்பிரிய மன்பர்பகை யானே

ரூனவுரை யோடுபுக ழுற்றபொழு தொப்பா
னினமுறு கின்றகுண மானவையி கந்தான். 21

இப்பரிசி னுல்வருகு ணங்களையி கந்தே
மெய்ப்பருவ மாயபெரு வீடுபெறு கிற்பா
ரெப்பரிசி னுலுமிடை யின்றியெழு மன்பா
லொப்பவரி லாதவெனை யுன்னுமவர் கண்டாய்.

ஒழியா தென்று மியாவர்க்கு மியானே யுணர்த்தி வருதலாற், கிழியா வறிவுங் கெடா வீடுங் கேடி லின்ப மானதுவு, மழியா வறமு மென்னுள்ளே யுளவா காகின் றனவென்றான், சுழியா நின்ற பெருவெள்ளத் திடையே பண்டு துயில்கொண்டான். 23

14. குணாதீத அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 404.

சாயை யன்னவென் வினைத்தளை யறுக்கவோ தகவில், பேயை யின்னுயிர் செகுக்கவோ பிள்ளை யாய் வளர்ந்தான், வேயை யொன்றிய வரிசிலை விசயற்கு மீள, மாயை தன்னையோர் மரமொக்க வருணிக்க லுற்றான். 1

வேர்மேலது தலைகீழது வீவில்லது வேதத், தேர்மேவிய விலைமேவிய தியாவும்புக றலினா, லார்மேவிய வசுவத்தம தெனவேயர சதனின், பேர்மேயது பெருமாயைசெய் பிறவிப்பெரு மரமே. 2

இவ்வாறித னியல்பாகிய வகையா வெனி லியாது, மொவ்வாவகை பெரிதாகிய பிரமத்தரு விடையே, வைவாள்வலி யுழவாவரன் முறையே வரன்முறையே, மெய்வான்முதல் வருமாதலின் மேலானது வேரே. 3

ஊழால்வரு முலகாகியு முயிராகியு மெழலாற், கீழானது தலையாவுறு முதலீறிடை கிளர்வாய்ச், சூழாகிய பிறவித்தொட ரொருகாலமு மடையப், பாழாம்வகை யழியாமையி லழியாததோர் படியே. 4

கருநாண்முதல் வினையாலது வளர்காதல் செய் தலினா, லருநான்மறை யவையேயிலை யவை யாமென வறிநீ, வருநாள்களி னொருநாள்பெறும் வகையின்மையி னாலே, பெருநாடறி யசுவத்தம தெனலாயது பெயரே. 5

மற்றிப்படி நிகழ்கின்றவிம் மாயாமர மிதனின், பெற்றித்திற மிதுவல்லது பிறிதின்மையி னாலே, யுற்றிப்படி யுணர்வார்பொரு ளெல்லாமுமு ணர்ந்தா, ரிற்றிப்பெரு மரத்தின்றிற மின்னுஞ் சில வுளகேள். 6

கண்ணேயெனை யனையாய்பல பிறவிக்கதி வழியே, மண்ணேமுதற் கீழாமுல கிடையேவளர் வனவும், விண்ணேமுதன் மேலாமுல கிடையே மிடை வனவு, மெண்ணேறிய பவமாகிய பணையா விசை தருமே. 7

நெறியால்வரு தருவேர்பல நிலமாமுல கிடை யே, யறியாமையொ டுறவீழ்தவில் வேர்கீழினு முளதாம், பிறியாதெழு குணமாகிய பெருநீர்மை யில் வளரும், பொறியாகிய விளைவதாந்தளிர் போன்மேயது பொலிவே. 8

கனவுந்திகழ் கழுதாழியு மிருகந்தர்வ நகரு,
மெனவந்தழி தவினாலுரு வதுவின்றிய தியாது,
முனம்வந்திடு முதனாளொடு முடிவின்மையி
னாலே, தனதந்தமு முதலுந்தெரி தாவில்லது
தானே. 9

மந்திர மாய விந்த மாத்தினைத் துறவென்
கின்ற, தந்திர வாளால் வெட்டித் தற்பர மாகி
நின்றே, யிந்திர சால மென்ன யாவையுங் காட்டு
கிற்கு, மந்தமி லாத வென்னை யடைகையே
யடுப்ப தையா. 10

துன்னிய வாசை கோபங் கடந்தவர் காணத்
தோன்று, மென்னுரு வியற்கை கேட்கி வியாவை
யுங் காட்டுகின்ற, மன்னிய வொளிகள் காணா
வகையதாய் வந்து சேர்ந்தார், பின்னியல்
வேறொன் றாகாப் பெற்றிய னென்று பேசும். 11

குடந்தொறுந் தோன்று கின்ற காயமுங்
குலைதற் கேற்பத், தடம்புன றோறுந் தோன்றுஞ்
சந்திரன் றானு மென்ன, வுடம்புக டோறும்
வேறா யுயிரென நின்றே யந்த, விடம்படு புலன்க
ளாறு மியல்பிணி வியற்று வேனான். 12

பூக்கமழ் நாற்றங் கொண்டு பொருவளி
போகு மாபோற், றீக்கனல் கின்ற வேலோய்
சீவனென் கின்ற சீரோ, னாக்கையை யெய்தும்
போது மதனைவிட் டேகும் போதும், போக்கரி
தாய வாறு புலன்களைக் கொண்டு போமால். 13

மின்னே யனைய வுடம்பதனை விடுவ தடைவ
தாய்விடயந், தன்னே ரில்லா தான்றானே யார்
கின் றானத் தன்மையினை, யென்னே காணா
ரறியாதா ரறிவா ரியோகத் தாலேதம், முன்னே
காண்ப ரிதனியற்கை தெளிநீ யின்னு மொழி
வன்கேள். 14

இந்தியங் களுக்குங் கண்ணா னிரவிதீ யிந்து
வின்பால், வந்தெழு கதிரு நானே மாநில மாகி
நின்றே, கந்தியன் றனைய தோளாய் கந்தமே
முதலாந் தன்மை, தந்துரந் தரித்தீ தெல்லாந்
தாங்குகின் றேனு நானே. 15

முந்து வான்சுவை மூர்த்த மாகிய
விந்து வாகின் றணவி யாவினுங்

தந்து சேர்சுவை தகவ வற்றிலே
நந்தி டாவகை வளர்க்கின் றேனுநான். 16

தின்ப நக்குவ சுவைப்ப வுண்பவாய்
நன்ப யன்செயு நால்வகை யுண்டியு
மின்ப மாம்வகை யாக்கைக டோறுநின்
றன்ப வங்கியா யறுக்கின் றேனுநான். 17

நல்ல மாந்தர்நல் லறிவு நன்கிலாப்
புல்லர் தங்கள்புல் லறிவும் போர்திகழ்
வில்ல மைந்ததோள் வீரர் வீரயா
னல்ல தில்லையென் றறிய வேண்டுமே. 18

அசைவி னான்மறை யறிவ னாதன்
வசையி லாதமெய்ப் பொருளும் வாய்மைசே
ரிசையி னாலெடுத் தோது வேனுநான்
விசைய கேளினும் வேறு மொன்றையே. 19

மருவு கின்றவிவ் வுலகின் மாய்தலே
யுருவ மாகமுன் புடைய தொன்றுமே
யருவ மொன்றினா லழிவ தின்மையே
பொருவ நின்றதோர் பொருளு முண்டரோ. 20

மொழிசெய் கின்றவிவ் விரண்டு முற்றவே
விழியு னாலுற நோக்கின் மெய்ம்மையே
யழிவ தாக்கையாங் கழிவு பாடிலா
தொழிவ தென்னெனி னுயிரென் கின்றதே. 21

இவையி ரண்டையுங் கடந்தி யாதுமோர்
நவையு மின்றியே நாச மின்றியே
யெவையு மின்றியே யிழிவு மின்றியே
குவையி னின்றதோர் குறியி லின்பமே. 22

இந்த வின்பமா மென்னை யுள்ளவா
சிந்தை யின்கணே தெளிதன் மேயினார்
பந்த மொன்றிலார் பழைய விப்பொருட்
கந்த மாதிவே றறிய வொண்ணுமோ. 23

வேத நாலுநின் றுரைசெய் தாலுமொன்
றோத லாவதன் றுலக றிந்ததோ
காத லாலெனக் கினிய தோழனீ
யாத லாலுனக் கறிய வோதினேன். 24

கண்ணையோ ரிடத்து மின்றி யதனிலே வைக்கிற் காதற், பண்ணையோ டாக்குகின்ற வினை

யெலாம் பயக்கு மென்ருன், வெண்ணெயோ
விதுர னிட்ட விருந்தையோ வேலை சூழ்ந்த,
மண்ணையோ வுண்டு முன்னுள் வருபசி தீர்ந்த
மாயோன். 25

15. பிரபஞ்ச அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 429.

---

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக அத்தியாயம்.

மறந்தி ருந்தம நத்திரு ணீ[illegible]
திறந்தி றப்படச் செப்புதல் [illegible]யினு
னறந்தி றந்தெரிந் தாக்குதற் காகவே
பிறந்தி றந்துழல் கின்றபே ராளனே. 1

தெய்வ வாசுர ரென்றித்தி றத்தராய்
வைய மாந்தரெல் லார்களும் வாழ்வரிங்
கைய கேளவர் தந்திற மென்றுதன்
செய்ய வாய்திறந் திவ்வண்ணஞ் செப்புவான். 2

அஞ்சுத லின்மையு மறிவை யாக்கலு
நெஞ்சினை யடக்கலு நிலைகெ டாமையும்
வெஞ்சின மின்மையு மெய்ம்மை கூறலுந்
தஞ்சென வேள்வியுந் தவமு மாக்கலும். 3

மறைபயி றலுந்தனை மதித்தி ராமையுங்
குறளைக டவிர்தலுங் கொல்கை மாற்றலும்
பிறர்பிழை பொறுத்தலும் பேரொ ழுக்கமு
மறன்வலித் தானமோ டருளை யாக்கலும். 4

இருவகைத் தூய்மையு மிந்தி யங்களை
யொருவழிப் பரிச்சலு [illegible]ள்ளிட் டன்னவை
செருவருஞ் சி[illegible]தய்வத் தன்மையோர்
மருவிய தொழிலெ[illegible]திக்க மேண்டுமே. 5

தீமைசெய் யசுர ரானோர் செய்கையைத்
தெரிக்கி லொன்றை, யாம்வகை யெனமற் ருகா
தனவென வறித லில்லார், தூய்மையுந் தூய
வாய வொழுக்கமுந் தொடக்கு விட்டார், வாய்
மையொன் ருனு மில்லார் மயக்கமே மருவா
நின்ருர். 6

எண்ணிய வுலகமு முலகிற் கீசனும்
புண்ணிய பாவமும் பொய்யென் றேகொள்வர்
பெண்ணினோ டாண்புணர் கின்ற பெற்றியா
னண்ணிய யாவையு மென்று நாட்டுவார். 7

விரும்பல ராகி யொழுக்கங்க டுறந்தார் மெய்ம் மையுஞ் செம்மையும் விட்டா, ரிரும்பய ஞன வறிவுமாய்ந் தள்ளா ரிடம்படா மநத்தினோ டிசைந்தார், பெரும்பழி யான தொழில்களே புரிவார் பிழைப்புவாய்ப் பொன்றறி யாதா, ரரும் பகை யாயிவ் வுலகினை யெல்லா மழிப்பதன் பொருட்டவ தரித்தார். 8

நிறைவிலாக் காம போகந் தன்னையே நிறைக்க வேண்டி, மறைவிலா மாநத் தோடு மதங்களை மருவி நின்றும், குறைவிலா மயக்கத் தோடு கோபத்தை யடைந்து நின்றும், பொறையிலா விரதம் பூண்டு பொய்த்தவம் புரியா நிற்பார். 9

இறந்துபோ மளவு மெய்தாப் பொருளையே யெண்ணு நிற்பார், மறந்துமோர் பொருள்வே றில்லை வருபய னன்றி யென்பார், சிறந்தபோ கங்கட் காகத் தீமையாற் பொருளைச் சேர்ப்பார்,

பிறந்துபே ராசையாய பாசத்தாற் பிணிக்கப் பட்டார். 10

இப்பொரு ளடைந்தோம் வேறு பொருளினி யடைவோ மென்று, மிப்பகை செகுத்தோம் வேறு பகையினிச் செகுப்போ மென்றுந், துய்ப் பவ ரெம்மிற் றுய்க்க வல்லவ ரில்லை யென்று, மொப்பவ ரெம்மின் மிக்கா ருளர்கொலென் றுணரா நிற்பார். 11

இனம்வலி யின்பம் பெற்றோ மெம்மின்மிக் கார்க ளில்லைத், தநமிக வுடையே மென்றுந் தம்மையே வியவா நிற்பார், மநமகி ழியாகஞ் செய்வோ மழையெனக் கொடுப்போ மென்று, திநமவை தோறுஞ் சிந்திப் பதுவலாற் செய்வ தில்லார். 12

தொடக்கற வில்லா நினைவெனப் பட்ட சூழ லைப் பற்றியே சுழல்வா, ரடக்கரி தாய மயக்க மென் கின்ற வலைபுளே யகப்பட்டு நின்று, ருடற் குடில் வாழ்வாம் புன்னுனிப் பனிநீ ருலர்ந்திடி னுயிர்நடுக் கெய்திக், கடப்பரி தாய நாகமென் கின்ற கடல்களில் வீழவே கடவார். 13

வியந்துதங் களையே மேலாப் பார்த்துமெய்ம் மாந்தர் தம்மை, நயந்துகொண் டாட லில்லார் நல்லவை செய்தா ரென்று, பயன் ருெடர்ந் துரைத்தற் காகப் பாடிய பழைய நூல்க, ளியம்பிய படிசெய் யாதே யாகங்க ளியற்று நிற்பார். 14

மன்னிய களிப்பொடு வலியுங் காமமுந்
தன்னியா னெனும்பெரு மயக்கஞ் சேர்ந்துளா
ரென்னியல் பினைத்தமி லியாவர் மாட்டினு
மன்னிய மெனக்கொடு பொருமை யாக்குவார்.

மற்றவர் தம்மை யிந்த மாநுட ராஞே ரியார்க் குங், கொற்றவ கிழா ஞேரைக் கொடுமையா லாவொப் பாரை, யற்றமி லிடும்பை சேரு மாசுர யோநி யாய, புற்றவை தோறு மியானே புகப் புக விழுத்து கின்றேன். 16

இவ்வகை யாசுர யோநிய டைந்தோர்
மெய்வகை யாமறி வின்மையி ஞலே
நைவர்க ஞரா கக்கதி தோறு
முய்வகை யின்றியு ழன்றுதி ரிந்தே. 17

ஒருவன சிக்கவி யற்றுவ தென்று
மருநா கத்தில டைப்பது தானும்
வரும்வழி மூன்றுள மற்றவை தம்மை
யொருமுறை கூறியு ணர்த்திடு வன்கேள். 18

காதலி ஞகிய காமமு லோபங்
கோதுற வேசுடு தீங்கர் கோப
மாதவி ஞவிவை மூன்றும கன்ருர்
வேதனை தீர்பெரு வீடுவி ளைந்தார். 19

கூறின நூல்வழி சேர்குறி பேணு
தேறின வாறுசெய் வாரிக லோகம்
வேறிய லார்பர லோகம்வி ளைக்கும்
பேறின வானவை பேறுபெ ருரால். 20

ஆதலில னைத்துமறி கைக்குவழி யான
வேதமுத னூலவைவி தித்தநெறி யாலே
யேதமினை யாதுன்வினை யேயிசைக வென்ருன்
பூதமுத லானவைபொ றுத்தருளு கின்ருன். 21

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 450.

உண்டு மீளவொ ளித்துல கியாவையுங்
கண்டு காப்பவன் கட்டுரைத் திட்டதே
கொண்டுபார்த்தனக்கொண்டல்வண் ணன்றனைத்
தொண்டு கூறிப்ப ணிந்திது சொல்லுவான். 1

வேத மேமுத னூல்விதி யின்றியே
காத லாலுல கோர்செயுங் காரிய
மேத மாங்குண மூன்றினு மேதென
வோத மாக்கடல் வண்ணனு மோதுவான். 2

யாவர்க ளாசைப் பாடு மியம்பிடி லியம்பப் பட்ட, மூவகைக் குணமு மாகி யல்லது முடிந்து நில்லா, மேவரு மவற்றி னாய வேறுபா டவற்றை யெல்லாங், காவல தெரியக் கூறக் கேளெனக் கழற லுற்றான். 3

சாத்துவிகர் தேவரையே சாண்புகுவர் தாம தர்கள், காத்தல்புரி வனபேயும் பூதமுமாக் கடைப்பிடிப்ப, ரேத்தரிய குணமிவற்றி விராசத மாங் குணமுடையோ, ராத்தரென வியக்கரையு மரக்கரையு மடைகுவரால். 4

அடங்கிட லகங்கர மாதி யின்றியே
யிடம்படு நூல்களி னியல்ப தின்றியே
யுடம்பையு முயிரையு மாய்க்கு மாதவந்
தொடங்கின ரசுரயோ நியினிற் றோன்றினார். 5

உண்பன யாக மாறு முறுதவந் தான மென்ன, வொண்பட வுரைத்த நான்கு மோரொன்று மூன்றாய் நின்ற, பண்படு குணங்க ளாலே கேளெனப் பற்று வீடு, நண்பொடு பகையு மில்லான் முறையினா னவிற்ற லுற்றான். 6

சத்துவ குணத்தோ ருண்டி யுரைத்திடி லழகு சார்ந்து, தித்தித்த சுவைய வாகி நெய்த்துச்சிக் கெனவு சேர்ந்து, வத்தித்து வலிநோ யின்மை யறிவுநல் லாயு வின்பம், வத்திக்கச் செய்யு மிந்த வுணவுகண் மடங்க லன்னாய். 7

இப்படி யன்றி வேறு மிராசத ருணவு கேட்கிற், கைப்பன புளிப்பு வர்ப்புக் கூர்ப்பன கடிய வெய்து, நெய்ப்பயி னெருப்புப் போலச் சுடுவன விவற்றி னாலே, மெய்ப்படு நோயு நெஞ்சத் திடும்பையும் விளைவ வேலோய். 8

ஆசினை யடைந்த நெஞ்சிற் றாமத ருணவு கேட்கி, லூசின பழஞ்சோ றெச்சி லும்பர்பூ சனைக்கா காமை, யேசின வெந்தி லாத வினையன விவற்றி னாலே, காய்சின முதலா யுள்ள துய ரெலாம் விளைவ கண்டாய். 9

செயத்தகு வனவென் றல்லாற் சேர்பயன் சிந்தி யாதே, தயக்கநூன் முறைசெய் யாகஞ் சாத்திகஞ் சாரி யாகம், பயத்தையே வேண்டி யாதல் பலர்புகழ் வேண்டி யாத, வியற்றுறும் யாக மெல்லா மிராசத யாக மாமே. 10

நூற்படு நெறியு மின்றி நுனித்தவவ் வினையின் மேலோர், தாற்பரி யமுமே யின்றித் தக்கமந் திரமு மின்றி, யேற்பவர்க் கீத லின்றி யியற்றுறு கின்ற யாகந், தார்ப்பொலி கின்ற மார்பா தாமத யாக மாமே. 11

தீக்குலாம் வேலினாய் தவத்தின் செய்கைதான்
வாக்கினாற் பேசுதன் மநத்தி னாக்குத
லாக்கையா லியற்றுத லாயி ருப்பது
நோக்கினா னிவற்றினை நுனித்துக் கூறுவாம். 12

தீர்த்த யார்க்குஞ்செ விக்கினி தாயின
வார்த்தை மாமருந் தேயென லாவதா
மோர்த்து மெய்ம்மொழி கூறுத லோதுதல்
வார்த்தை யாற்பண்ணு மாதவ மாவதே. 13

தெளிவி னெஞ்சைத்தெ ளியப்பி டித்தலுங்
களிசெ யும்முளத் தைக்களி மாற்றலுங்
குளிர்வி லாமையு ளந்திற்கொ ளாமையு
மெளிதின் மாநத மாதவ மென்பதே. 14

தலைமை யந்தணர் தேவர்கு ரவர்பான்
மலைத வின்றிவ ழிபடு வாழ்க்கையுங்
கொலைது றத்தலுங் காமங்கு றைத்தலுந்
தலைவ காயத்த வமெனப் பட்டதே. 15

தீத்தவழும் வடிவேலோய் செப்பியவிம் மூன் றூலுஞ், சாத்துலக மகிழ்வெய்தச் செய்கின்ற வருந்தவத்தி, லார்த்துவரும் பயன்வேண்டா தாகின்ற வருந்தவந்தான், சாத்துவிக தவ மென்று சாற்றுவது தக்கோரே. 16

வசையிறவ முடையரென மாநுடர்கொண் டாடுகைக்கு, நசையினொடு பொருள்பெறவுஞ்

செய்கின்ற நற்றவத்தை, விசயவுனக் குரைசெய்
தேன் மிகப்பெரியோர் செய்திடினு, மிசையவறி
மற்றிதனை யிராசதமாந் தவமென்றே. 17

பேதைமையை மிகவுடைத்தாய்த் தன்னுயிர்க்
கும் பிறவுயிர்க்கு, மேதமுறு பெருந்துயருங்
கேடுமே யியற்றுவதா, யாதவனும் பனியுமுழன்
ருற்றுகின்ற வருந்தவந்தான், ருதலரு நெடுமுடி
யாய் தாமதமாந் தவமாமே. 18

முன்செய்கா ரியப்பொருட்டு மின்றியே முடித்
திதனுற், பின்பொருநற் பொருள்விளையு மென்
பதுவும் பேணுதே, நன்குடைய காலத்தே நல்வி
டத்தே நல்லவர்க்குத், தன்பொருளைக் கொடுக்
குமது சாத்துவிக தானமே. 19

கொண்டுசெயத் தகுங்கரும மெனுங்குறிப்
பொன் றின்றியே, பண்டுசிலர் செய்ததற்காப்
பரிவோடு பண்ணினவு, முண்டிதனுன் மேல்விளை
வென் றுணர்வோடிச் செய்வனவு, மெண்டிசையு
நிறைபுகழா யிராசதமாந் தானமே. 20

வாயாத தொருபொருளை வழங்காத காலத்
தே, யேயாத நிலத்திடையே யிழிந்தகுலத்

தவர்களுக்கே, யாயாத வறிவினெடு மப்பிரியத்
தொடுங்கொடுத்தல், சாயாத பெருந்திறலோய்
தாமதமாந் தானமே. 21

ஒப்பரி தாய வுண்டியோ டியாக முறுதவந்
தானமென் றுரைத்த, வப்படி யெல்லா மறிவகை
யுனக்கு முரைத்தன னடையமற் றையா, மெய்ப்
படி யாமற் றிவற்றினைச் செய்து வீடுபேற் றுயர்
நெறி யாவ, தெப்படி யென்னி லதனையு முனக்
குத் தெரிவகை யுணர்த்துவன் கேணீ. 22

ஓமென் கின்ற தனியெழுத்து முரைத்தற்
கரிய தற்பதமுந், தாமங் கமழுந் தார்மார்பா
சத்தென் கின்ற தனிப்பதமு, மாமென் கின்ற
விவைமூன்று மறிவின் பெயர்மற் றிவற்றாலே,
யாமுன் புணரு மறைமறையோர் யாகந் தோன்
றிற் றெனவறிவாய். 23

ஓமென் றுரைத்தே வினைசெய்வார் வீடுற்
றவர்வீ டுறுமவர்க, டாமுன் புரைத்த தற்பதத்
தை யுரைத்தே செய்வர் சத்தென்றே, யாமென்
கின்ற யாகமுதன் மூன்றிற் றிதியு மவற்றினமுங்,
காமர் வினையின் மேலுமது கழறு கிற்பார்
கதிர்வேலோய். 24

காதலா விந்தப் பதங்கண்மூன் றினையுங் கற்று
ணர்ந் தவர்கடங் கருத்தா, லோதலாம் வகையா
லுரைத்தலாற் றவமுந் தானமு முதலிய வொழி
யா, காதலா விந்தப் பதங்களை யுரைத்தே வினை
செயத் தகுவதென் றுரைத்தான், றீதிலா வுலகந்
தன்னுளே யுதிப்பத் தேவகி திருவயிற் றுதித்
தோன். 25

17. குண விகார அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 475.

---

18. சங்க்ஷேப அத்தியாயம்.

ஏகமே கருதுவா ரிதயமே விளைவதோர்,
போகமே யுலகிலோர் பொருவிலா வொருவனே,
நாகமே யமளியாய் நளிநமே மலர்வதோர், மேக
மே பணியெனு விசயன்மேல் வினவுவான். 1

சந்நி யாச மாவதுந் தகுந்தி யாக மாவது,
மென்னி யாய மாகவெம்பி ரானியம்பு கென்
னவே, வந்நி வாயு வாநமாகி மண்ணுநீரு மாகி

யோன், றொன்மை யாம்பொ ருட்டொகைத்தி
றஞ்சொலத்தொ டங்கினான். 2

காம மென்றி டும்ப லன்செய் கன்ம மான
யாவையுந், தாம டங்க வேயி கத்தல் சந்நியாச
மாவதிங், கேம மின்றி யெவ்வி னைப்ப யன்களான
யாவையுந், தீமை யென்ற றத்து டைத்தி ருத்தறி
யாக மாவதே. 3

தீங்கி யற்று கின்றதீவி னைத்தி றங்கள் போல
வே, யீங்கி யற்று கின்றநல்வி னைத்தி றங்க
ளியாவையு, மாங்கி யற்ற வின்றிவிட்டி ருந்த
லே யருத்தமாச், சாங்கி யத்தை யோதி டுந்த
வத்துளோரு ரைப்பரால். 4

ஞான காரணங்க ளாத லாலி யாக நற்றவந்,
தான மோடி கத்த லைத்த காமை கூறு வாறுள,
ரான காரணத்தி னால றிந்த டங்கி னார்க்கலா,
லீன மாகு மேனை யோர்க்கி வற்றை விட்டி
ருத்தலே. 5

தியாக மூன்றுவ கைப்படுஞ் செப்பக்கே
ளியாக முந்தவந் தானமு மென்றிவை

மயால றுக்கும நத்தினை யாதலா
லயாவு ரைக்கில்வி டுகைய டாததால். 6

என்ன செய்வதெ னிலிவ்வி னைகளாற்
பின்னை யெய்தும்பெ ரும்பய னுவது
தன்னை விட்டுச்செ யத்தகு மென்பது
முன்னை யோர்க்குமெ னக்குமு டிவரோ. 7

நித்த மாயவி னையினெ றியினை
மத்தர் போலவொ ருவன்ம யக்கினுற்
பித்த னுய்விடு கின்றவப் பெற்றியைச்
சித்த தாமதத் தியாகமென் கின்றதே. 8

மெய்வ ருத்தமுண் டென்றுவி டுவதிங்
கைய மின்றியி ராசதத் தியாகமாங்
கைவ ரும்பல மாசைகை மாறவே
செய்வ செய்வது சத்துவத் தியாகமே. 9

யாதின் மாட்டினு மையமொன் றின்றியே
தீதின் ஞானியுந் தியாகியு மானவன்
கோதி லின்பமுந் துன்பமுங் கூர்வினை
மீது வேண்டல்வேண் டாமையும் வீடுமால். 10

யாக்கை யோடுமி சையிலி ருவினை
நீக்க லாவன வல்லநி லத்திடை
வீக்க மாயவி னைப்பயன் வீடினுர்
போக்க லாவினை யாவையும் போக்கினுர். 11

இன்னு தனவு மினியனவு மிரண்டுங் கூடி
யிசைந்தவுமாய், முன்னு நின்ற வினைமூன்று
மவற்றுல் வந்த முடிபொருளும், பொன்னு
னதுவும் பணியும்போ லிருக்கு மிந்தப் பொய்
மெய்யை, யன்னு தவர்க்கே யுள்ளதிவை யுணர்ந்
தோர்க் குளவா யுதியாவால். 12

ஓங்கிய வுலகினி லுயர்ந்த நன்மையுந்
தீங்கின வாம்வினை யாவுஞ் செய்தற்குச்
சாங்கிய நூலிலே யுரைத்த சாதந
மீங்கிவை யைந்தையு மெடுத்துக் கூறுவாம். 13

இருப்பிட மாமுடம் பியற்று மாருயிர்
கருத்தினை முதலிய காணங் காற்றினல்
விருப்பொடு வருந்தொழி லிவற்றின் மேலரு
ளருத்தமாந் தெய்வமொன் றுக வைந்தரோ. 14

வாக்கினா லாதன்மெய்ம் மாத்தி னாதறம்
யாக்கையா லாதலிவ் வுலகில் யாவரும்
வீக்குவார் சிலையினாய் வினையி ரண்டிலொன்
றாக்குநா ளிங்கிவை யைந்தும் வேண்டுமால் 15

இவ்வகை யேவரும் வினையி ரண்டையு
மெய்வகை யாகயா னன்றி வேறிலை
செய்வகை யானெனச் சிந்தை மேயினா
னுய்வகை யுணர்கிலா னுணர்வு மாய்ந்துளான்.

யாவ னொருவன் றன்னுடம்பை யானென் றிருக்கு மியல்பொழிந்தான், யாவ னொருவன் றன்காரணம் யாதொன் றோடும் விழைதலிலா, னாவ னவனிவ் வுலகத்தை யடையக் கொன்றா னாயினுமோர், பாவ மில்லை யவன்கொன்ற பழியு மில்லை பார்மன்னா. 17

அறிவு மறியப் படும்பொருளு மறிவா னொரு வன் றானுமாய், நெறியில் வினைகள் விதிக்கின்ற விதியி னிலைமை நிற்பதுதான், செறியுங் கருமஞ் செய்வானுஞ் செய்தற் குரிய காரணமுமாய்க், குறியில் வினைகண் முடிவிருப்ப தின்னுஞ் சில யாங் கூறக்கேள். 18

ஆன்ற வறிவுங் கருமமுமக் கருமங் களையாக் கிடுவானு, மூன்ற வுணரும் புத்தியொடு திருதி யென்ன வுரைப்பனவுந், தோன்ற விளையு மின்பமு முன் சொன்ன குணத்தின் றொடர்பாலே, மூன்று வகையா மொரோவொன்றிங் கவற்றின் றிறநான் மொழியக்கேள். 19

நன்றாய் ஞாநத் திரளாகி நாநா விதமாய் விரிந்தெங்கும், பொன்றா நின்ற பூதங்க டோறும் பொன்றாப் பொருளாகி, யொன்றாய் நிற்ப தொன்றினையப் படியே யுணரு முணர்வதனை, யன்றா மென்னார் சாத்துவிக ஞாந மெனவே யமைப்பாரால். 20

ஊனப் படுமிவ் வுடறோறு முள்ள பொருளை யுணராதே, யீனப் படக்காண் கின்றதிரா சதமா ஞாந மதுவன்றி, ஞாநத் திரளாய் நின்றதை யோ ருடம்பி னிடையு காட்டிடையோர், தாநத் திடையு மடங்கக்காண் பதுதா மதமா ஞாநமே.

வீதலிற் பற்று மேலோர் வினைப்பயன் வேண் டல் வேண்டாக், காய்தலொன் றின்றிச் செய்யுங் கருமஞ்சாத் துவிக கன்ம, மாய்வரும் பலத்தி

னோடு மகங்கா மத்தி னோடு, மேய்தருங் கரும
மெல்லா மிராசத கரும மாமே. 22

குலைபெறும் பற்று மேலோர் கூறிய நீதி
யோடுங், கலைதெரிந் துணர்ந்து மெய்ம்மை
கடைப்பிடி யாமை யார்க்கு, மலைவுறுங் கேடு
நாசம் வலியிவை யவிவே கத்தாற், றலைதவச்
செய்வ தெல்லாந் தாமத கரும மாமே. 23

பற்றுமாங் காரந் தானும் பழுதறத் துறந்தி
யாவு, முற்றெழு முயற்சி யோடு நிலைமையி னோடு
மொன்றி, யெற்றுமோ ரிழவு பேற்றிற் றுன்பமீ
தின்ப மென்று, சற்றுமோர் சலிப்பி லாத
தலைவன்சாத் துவிக னென்பான். 24

வினைப்ப யன்றனை வேண்டலும் வேட்கையு
மெனைத்தி டாமையுந் தூய்மையி லாமையு
நினைப்பின் வாட்டமு நீடும கிழ்தலு
மினைத்தின் வாழ்வரி ராசத மாந்தரே. 25

மநமொ ருக்கலும் வான்கலை நூல்களைத்
தநமெ னக்கொடு கற்கலுந் தக்கவ
ரினம கிழ்த்தலு மின்றிமு டிப்பதோர்
திநமு டித்திடார் தாமதஞ் சேர்ந்துளார். 26

ஈன மற்றது றவற மில்லற
ஞாநம் பற்றொடு நல்வினை தீவினை
யான வஞ்சுவ வஞ்சத்த காவெனத்
தான றிந்தது சத்துவ புத்தியே. 27

தருமம் பாவந்த னக்குச்செ யத்தகுங்
கருமஞ் செய்யத்த காதக ருமங்க
ளருமை யாலறி யாதவ றிவதே
யிருமை யாயவி ராசத புத்தியே. 28

பாவ மாகத்த ருமத்தைப் பார்த்தலு
மாவ தாமென்ற டாதது நோக்கலுந்
தீமை செய்கின்ற சிந்தனை தீங்கிலே
போவ தாவதுந் தாமத புத்தியே 29

மநஞ்செ யுந்தொழின் மன்னுயி ரின்றொழி
வினஞ்செ யிந்தியஞ் செய்தொழி லென்றிவை
கனஞ்செய் தேறிலுங் கண்டுபொ றுத்தலுஞ்
சினஞ்செ யாமையுஞ் சாத்திக திருதியே. 30

பண்ணிக் காமந்த ரும்பயன் கைக்கொள்வா
னெண்ணித் தாங்குந்தி ருதியி ராசதங்
கண்ணிற் சோகங்க ளிப்புறக் கம்பய
நண்ணித் தாங்கும்பொ றைதம நாளுமே. 31

துன்ப மாய்விடம் போன்றுதொ டக்கத்தி
லின்ப மாகிவி ளைவிட மியாவர்க்கு
மன்ப வாமமு தேயென லாவதா
மென்ப சாத்துவி கந்தரு மின்பமே. 32

பொருத்த மாய்ப்புல னேடுபொ றியிலே
யருத்த மாயெழுந் தாமமு தென்னலாய்
விருத்த மாய்முடி வில்விட மாகியே
யிருத்த லாகுமி ராசத வின்பமே. 33

தொடரு றக்கம யக்கொடு சோம்பினுற்
படவு தித்ததாய்ப் பண்ணும்பொ ழுதினுங்
கடன்வி ரைந்துமு டிந்தகா லத்தினு
மிடர்வி ளைப்பது தாமத வின்பமே. 34

இந்தவியற் கையினுமிக் குணங்களைவிட் டவ ரில்லை, யந்தணர்க்கு மரசர்க்கும் வணிகர்க்குஞ் சூத்திரர்க்குந், தந்தமியற் கையவாய குணமூன் றின் றன்மையினில், வந்தவினைத் திறமவற்றை யுரைப்பன்கேண் முடிமன்ன. 35

கறைசெயைம் புலன்களைக் கரண நான்குடன்
றுறைதுறை யடக்கலுந் தவமுந் தூய்மையும்

பொறையொடு கல்வியும் பொருந்து ஞானமு
மறையவர் தொழிலென வகுக்கப் பட்டதே. 36

தலைமையுங் கொடையொடு தறுக ணுண்மையு
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சி னீட்டமுங்
கொலைபயில் போர்களிற் புறங்கொ டாமையுஞ்
சிலைமலி தோளின ரரசர் செய்கையே. 37

உழுதொழில் பசுக்களை யோம்பல் வாணிகம்
வழுவறச் செய்கையே வணிகர் வாழ்க்கையாம்
பழுதற விவர்களைப் பாது காத்தலே
விழுமிய தொழில்கள்வே ளாளர்க் கென்பவே. 38

நீரா வகைதஞ் செயலே செயவே
நாரா யணனு முதனா யகனுக்
காரா தனையா மதனு லவனே
வாரா வழியாம் வரமே தருமால். 39

அல்லா வினைதா னழகாய் வரினுஞ்
செல்லார் பெரியோ ரவைசெய் வதனிற்
றெல்லார் குலமே தொடருந் தொழிலே
பொல்லா வெனினுஞ் செயலே பொருளே. 40

கனையெரி புகையோ டன்றிக் காணமுன் படாமை போல, வினைகளுங் குற்றந் தன்னை விட்டிரா வாத லாலே, யனையவென் றிகழ்த லாகா தடுத்தகா ரியங்க டம்மை, நினைவருந் தரும மென்று செய்கையே நீதி யெல்லாம். 41

வெல்லப் பட்ட மநத்தினனாய் வேறொன் றினையும் வேண்டாதே, யல்லற்படுக்கு முடற் பற்று மறவே யறுத்தான் வினையடையச், செல்லச் செல்ல வறுத்தான மதனாற் சித்த முடிவாகச், சொல்லப் பட்ட காணங்க ளைன்குந் தூய்தாய் விடுமன்றே. 42

சொன்ன கரண மவைநான்குந் தூய்தாய் விடவத் தூய்மையினா, லன்ன வரிய பெரும் பொறையை யுடைய னாகு மப்பொறையா, லின்னல் செய்யும் பொறியைந்து மிராகத் துவேஷ மெனுமிரண்டு, மன்ன தன்னை நலி யாமை மாற்று மவற்றை மாற்றினால். 43

காடு மலையு மலைமுழைஞ்சுங் கடுமா முதல நலிவில்லா, வோடும் புனலா றுள்ளிட்ட விடவே யுறையு ளாக்கொண்டு, தேடும் பொருளொன்

றின்றியே சிறிதே யுண்டு சென்றெங்கு, மாடு மநவாய் மொழியாக்கை யடங்கப் பெறுமா லவனையா. 44

சொன்ன விவைபோ யடங்கிடவே தோன்றுங் களிப்புங் காமமுமுன், பென்ன தியானென் கின்றதுவு மெரிபோல் வெகுளி யொடுவலியு, முன்ன றவிர்ந்து சாந்திபெறுஞ் சாந்தி பெறவே தொன்றுகி யோரிடத்தும், பின்ன மடையா நின்ற பொருளின் பேருருவாம். 45

அந்த வுருவா னவன்பின்னை யாதே வரினு மழிவுறா, னிந்த வுலகத் துயிர்க்கெல்லா மொத் தே யிருக்கு மீங்கிவனும், பந்த மறவிட் டெனை யறியும் பத்தி பெறுமப் பத்தியினாற், சிந்தை யிடையே யெனைத்தெளியு மதனா லெனையே சேருமால். 46

என்னைப் பற்றிக் கொடுநின்றே யெல்லா வினையு மியற்றினாற், பின்னைப் பிறவாப் பெரும் பதமென் னருளி னாலே பெறுங்கண்டாய், நின்னைத் தொடரும் வினையெல்லா மென்னை

நினைந்தே செயில்வினைக, டன்னைக் கடத்தற்
கருந்துன்ப மெல்லாங் கடக்கத் தகுதியால். 47

ஒன்றிய மநத்தி னுலே யானுரைக் கின்ற
வுண்மை, நன்றிதென் றுணரா யாயி னுசமே
யடைதி மற்றீ, தன்றியு மாசர்க் கெல்லா மடுத்த
கா ரியமா யுள்ள, வென்றியை யடையா நிற்கு
வேறினி விளைவ கேளாய். 48

விரைசெய் தார்மன்ன வேண்டலை யாயினுங்
கரைசெய் மாயையுங் காலுற வாழ்த்திடு
மாசர் தங்குண மாகிய வாண்மையே
புரைசெய் வாளமர்க் கேபுகு விக்குமால். 49

பொறிக ளுண்ணின்ற வற்றின்பு ணர்ப்பெலா
மறிய வாட்டினன் போலாக்கை கடொறு
மறைவி னின்றுதன் மாயையி னுல்வினைக்
குறிகள் செய்விப்ப னீசனென் றேகொள்வாய்.50

வேறப் பாலொரு வர்க்கும்வி ளம்புதன்
மாறப் பட்டபொ ருளின்வ கையெலாங்
கூறப் பட்டது னக்கிக்கு றிகளை
யேறப் பார்த்துனக் கேறிய வாசெய்வாய். 51

தீதகலா தெனவுளவோ விவன்வேண்டி
லெனத்தேறி, யோதலினு னினைத்தலினு
லெனைப்போக்கி யொன்றறியா, யாதலினுல்
யாவர்களு மறியாத வொருபொருளைக், காதலினு
லுனக்கின்னு முரைக்கின்றேன் கடைப்பிடிநீ. 52

என்னையே நினைந்தெழவுன் மநத்தினையென்
னிடையேவை, யென்னையே நினைந்திருநீ மற்றெ
னக்கே பூசனைசெ, யென்னையே குருவாக்கொள்
ளெப்போது மிதுசெய்யி, லென்னையே வந்
தடைதி யிதுமெய்யே யிதுமெய்யே. 53

இருவேறு வகையாய வெவ்வேறு வினைகளையு,
மருவேனென் றறவிட்டு மாயையினுன் மறைப்
பரிய, வொருவெனையே பற்றுதியப் பற்றினு
லுனைப்பிறவிக், கருவேலை கடந்தேறக் கைதரு
வேன் கதிர்வேலோய். 54

மற்றுனக்குச் சொல்லியவிம் மறைப்பொருண்
மா தவமிலர்க்குங், குற்றமறுத் தறிவருளுங்
குருவழிபா டிலாதவர்க்குஞ், செற்றமநச் சழக்
கர்க்கு மெனைநினையாத் திறத்தவர்க்கு, மற்ற
மறத் தெரிந்துரைக்கை யடாதென்றே யறி
தண்டாய். 55

எல்லாப் பொருட்கும் பரமாமிப் பொருளை
யென்னன் பர்க்கிசையச். சொல்லாற் றெரிவிப்
பவரென்பா லன்பு துன்னி யெனையடைவர்,
நல்லார் களின்மற் றெனக்கினிய நன்மை செய்
கின் றாருமவ, ரல்லா தவரிப் பொழுதுமிலை
மேலு மவர்க ளுளராகார். 56

ஏய விருவோம் பேசியவிவ் வறநூ லினையே
யெடுத்துரைப்பா, னுய ஞாந யாகத்தா லெனை
யே யாரா திக்கின்றான், மேய பொறுமை தனை
விட்டு விருப்பா லிதனைக் கேட்பானுந், தீய
வினைக ளறவிட்டுத் தேவ ருலகஞ் சேருமால். 57

என்னது மொழியி னுலியா னியம்பிய ஞாநத்
தாலே, மன்னவ வுனக்கு வந்த மயக்கெலாங்
கெட்ட தோயான், சொன்னவிப் பொருள்க
ளெல்லாந் துணிந்தனை கொல்லோ வென்று,
நன்னகை கூற நின்று நாயக னருளிச்
செய்தான். 58

மன்னவவென் மாயமது சூதமறை நாவின்
மூன்னவமொ ழிந்ததிரு வாய்மொழிக ளாலே
யென்னகுறை யுண்டினியெ னக்கெனவி யம்பித்
தன்னகம கிழ்ந்திவைத நஞ்சயனு ரைப்பான். 59

வையமுழு துண்டதிரு வாய்மலர்தி றந்திட்
டுய்யவடி யேன்முனுரை செய்தவுரை யாலே
யையமொடு மோகமற விட்டெனறி வுற்றேன்
செய்வதினி யுன்றனரு ளின்செயல்க ளன்றோ.60

பையரவி லேயினிது பள்ளியமர் வோனே
வையமுமிவ் வையமதின் மன்னுயிர்க ளியாவுஞ்
செய்யும்வகை யுற்றதுசி தைத்தலது தானு
மெய்தெரியி னீமுன்விளை யாடும்வகை யன்றோ.

அணித்தகைய சோதியம லாவுனரு ளாலே
கணித்தலரி தாயபிற விக்கடல்க டந்தேன்
பிணித்தபெரு மாயையயல் கெட்டதுபி ரானே
பணித்தபணி யல்லதுசெ யத்தகுவ துண்டோ.62

பிணித்த பிறவிப் பெருந்தளையைப் பெயர்த்
தென் பெரும்பே தைமைநோயைக், தணித்த
வரசே யெனக்குத்தான் றகுமே யாகத் தகா
தாகத், துணித்த திறல்வான் போரினையே
தொடங்கு கென்று நீயிங்குப், பணித்த பணியான்
செய்வனெனப் பார்த்த னவனு முடன்பட்டான்.

மாதவனுந் தநஞ்சயனுந் தங்களிலே மகிழ்ந்
துரைத்த, வோதரிய பொருளினைநீ யுணர்ந்த

வா றெங்ஙனெனில், வேதவியா தன்னுடைய
மெய்யருளை மிகவுடையே, ஞதவிஞ லறிந்தனன்
வே றறியலாம் வகையுண்டோ. 64

அப்பொருளை நினைதோறு மற்புதமா மக
மகிழ்வு, மெய்ப்புளகும் வருமவன்ரு னிருக்கின்ற
வகைவிரித்த, வொப்பரிய திருக்கோல முணர்
தோறு முணர்தோறுஞ், செப்பரிய பெருங்களிப்
பென் சிந்தையுளே திகழுமால். 65

எஞ்சலிலாப் பொருளனைத்து மிப்படியே
புகுந்ததெனச், சஞ்சயனன் றெடுத்துரைத்து
நூற்றுவர்க்குந் தாதையேோய், வஞ்சனையே
கண்ணாக வாழ்கின்ற மற்றவர்க்குப், பஞ்சவரே
வலியவரொன் றிவ்வண்ணம் பகர்வுற்ருன். 66

திருவற நீதிசெ யம்புக ழெல்லா
மருவரு மாயைசெய் மாதவன் வாய்மை
தருமம்வி டாதத சஞ்சய னென்னு
மிருவரு நின்றவி டத்தன வென்ருன். 67

என்றபொ ருட்டிற மிப்படி யேயாக்
குன்றமெ டுத்தருள் கொண்டல்ப ணிப்பான்

வென்றபு லத்துவி யாதன்வி ரிப்பா
னின்றவ ருக்கிது சேர்பட வற்ருே. 68

வேத நூல்களின் முடிவினை வியாதனிற்
பின்ஞ, ளோத மாக்கட லுலகிலுண் டாக்கிய
வரவோன், கோதி லாநெறி யுணர்ந்தகோ
விந்தமா முநிவன், பாத தாமரை பற்றிவீட்
டின்பமே படைத்தான். 69

ஆற்றியல் வழுவிய புலன்களைந்தையும்
பாற்றிய சங்கர பகவற் பாதனென்
றேற்றிய பெயரிஞ னருளி ஞவியான்
சாற்றின னிப்பெருந் தரும நூலையே. 70

18. சங்க்ஷேப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 545.

பரமார்த்த தரிசநம் என்னும்

பகவற் கீதை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பகவற் கீதை 545 பாட்டு

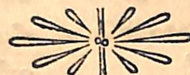
முதற் குறிப் பகராதி.

பகவற் கீதை பாட்டு முதற் குறிப் பகராதி

முற்றும் ஆக அத்தியாயம் 18. கவி 545.

ஆக எழுத்து 69.

சுபம்.

பகவற் கீதை.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
32	7	வகையினே	வகைவினே
55	10	பலன்	புலன்
69	12	வலலதி	வல்லதி
73	8	மெய தெளிய மாறும்	மெய்தெளியு மாறும்
74	15	யறையககேள	யறையக்கேள்
78	2	வியோமே	வியோகமே
86	4	களிப்பாா	களிப்பார்
,,	11	பற்றறுவிபப	பற்றறுவிப்ப
88	7	மறைகளிளி	மறைகளினி
,,	10	சஙகாஞ	சங்காஞ
91	17	கொல்லு	சொல்லு
96	10	வீழககண்டேன்	வீழக்கண்டேன்
128	9	ணீ	ணீங்கிடத்
,,	10		மேயிஞ

திருப்பூவண மடாதிபதி, சத சாஸ்திர கர்த்தா,

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் இயற்றியன.

1. விசார சாகரம் வசநம். ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு ரூ. 2—4
2. வேதாந்த பதார்த்த மஞ்ஜூஷா. வசநம். ,, 2—8
3. கதா சரித் சாகரம். வசநம். சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு 2—4
4. நைஷ்க் கர்ம்ய சித்தி. வசநம். ,, 0—8
5. வியாச தாத்பரிய நிர்ணயம். வசநம். ,, 0—8
6. வேதாந்த சித்தாந்த முக்தாவலி. வசநம். ,, 0—8
7. வேதாந்த பரிபாஷை. வசநம். ,, 0—7
8. ஸ்வராஜ்ய சித்தி. வசநம். ,, 0—4
9. மண்டல பிராஹ்மண உபநிஷத் - ராஜ யோக பாஷ்யம் ,, 0—4
10. ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத் - சங்கா பாஷ்யம். வசநம். ,, 0—4
11. ஹரி மீடே - ஹரி தத்வ முக்தாவலி. வசநம். ,, 0—12
12. வேதாந்த சஞ்ஞா. வசநம். ,, 0—2
13. பகவற் கீதை 15-வது அத்தியாயம் சுலோகம் உரை தமிழ்க் கவி உரை. மூர்க்க சதகம். பத உரை 0—8